

UNIVERZITA KARLOVA

Fakulta tělesné výchovy a sportu

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Martin Šimáček

2024

UNIVERZITA KARLOVA

Fakulta tělesné výchovy a sportu

**Analýza úrovně vedení kotouče v ledním hokeji v kategoriích U9
a mladších**

Vedoucí bakalářské práce:

doc. PaedDr. Tomáš Perič, Ph.D.

Zpracoval:

Martin Šimáček

Praha, 2024

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem závěrečnou bakalářskou práci zpracoval samostatně a že jsem uvedl všechny použité informační zdroje a literaturu. Tato práce ani její podstatná část nebyla předložena k získání jiného nebo stejného akademického titulu.

V Praze, dne:

podpis autora práce

Poděkování

Rád bych poděkoval vedoucímu mé bakalářské práce, panu doc. PaedDr. Tomášovi Peričovi, PhD. za odborné vedení, připomínky, podněty a cenné poznámky při psaní této práce. Dále bych rád poděkoval panu Mgr. Lukášovi Chmelířovi za pomoc se získáním dat k praktické části. Velké díky také patří klubu HK Lev Slaný, který mi umožnil testování jejich hráčů.

Abstrakt

Autor: Martin Šimáček

Název: Analýza úrovně vedení kotouče v ledním hokeji v kategoriích U9 a mladších

Cíl: Cílem práce je určit úroveň vedení kotouče u hráčů ročníku U9 a mladších a dále zjistit, zda dovednosti hráčů odpovídají dovednostem, které by v této kategorii měli hráči ovládat.

Metody: Práce vycházela z testovací baterie sestavené pro hodnocení a porovnání úrovně vedení kotouče hráčů v kategorii U9 a mladších, zahrnující 9 týmů z celé České republiky. Výzkum se opíral o analýzu výsledků 233 mladých hokejistů, kteří byli podrobeni sérii testů zaměřených na postupné zvyšování náročnosti technik vedení kotouče. Každý testovaný hráč byl hodnocen individuálně a za stejných podmínek, přičemž úspěšnost byla vyhodnocována licencovaným expertem s trenérskou A licenci. Data byla analyzována za použití statistických nástrojů s cílem definovat úroveň dosažených dovedností a porovnat je s mezinárodními a českými standardy.

Výsledky: Výzkum zahrnující 233 mladých hokejistů kategorie U9 a U8 ukázal průměrné splnění 1,6 ze 7 testů vedení kotouče, což odhaluje solidní základní dovednosti v této věkové skupině. Nicméně, s postupem k vyšším úrovním testů výrazně klesal počet hráčů schopných testy splnit, což naznačuje nutnost dalšího rozvoje pokročilých technických dovedností.

Klíčová slova: lední hokej, vedení kotouče, kategorie U9 a U8, výkonnostní testy, tréninkové strategie, mladší školní věk

Abstract

Author: Martin Simacek

Title: Analysis of Puck Control Level in Ice Hockey in Categories U9 and Younger.

Objective: The aim of the thesis is to assess the level of puck control among players in the U9 age group and younger. Additionally, the study aims to determine whether the player's skills correspond to the abilities expected for this category.

Methods: The study was based on a testing battery designed for assessing and comparing the level of puck control among players in the U9 category and younger, encompassing of 9 teams from across the Czech Republic. The research relied on the analysis of results from 233 young hockey players who underwent a series of tests focusing on progressively increasing the difficulty of puck-handling techniques. Each tested player was evaluated individually and under the same conditions, with performance assessed by a licensed expert holding an A coaching license. The data were analyzed using statistical tools to define the level of achieved skills and compare them to international and Czech standards.

Results: The research involving 233 young hockey players in the U9 and u8 category revealed an average success rate of 1,6 out of 7 puck control tests, indicating solid fundamental skills within this age group. However, as the tests progressed to higher levels, the number of players capable of successfully completing them significantly decreased, suggesting the need for further development of advanced technical skills.

Key words: Ice hockey, puck control, U9 and U8 category, performance tests, training strategies, younger school age.

OBSAH

1	Úvod	9
2	Teoretická část.....	10
2.1	Charakteristika hokeje.....	10
2.2	Herní činnosti jednotlivce	10
2.2.1	Útočné herní činnosti jednotlivce.....	11
2.3	Mladší školní věk	15
2.3.1	Biologická charakteristika	15
2.3.2	Motorická charakteristika.....	16
2.3.3	Psychologická charakteristika	17
2.3.4	Sociální charakteristika	17
2.4	Úroveň dovedností hráčů U9 a mladších podle US Hockey, Hockey Canada a ČSLH	18
2.5	Příklady testů na vedení kotouče.....	19
2.5.1	The IIHF skills challenge manual	19
3	Metodika práce	22
3.1	Cíl práce	22
3.2	Úkoly práce	22
3.3	Výzkumné otázky.....	23
3.4	Design výzkumu.....	23
4	Výsledky.....	27
4.1	Počet testovaných hráčů	27
4.2	Výsledky testování jednotlivých klubů dle kategorie	28
4.3	Výsledky jednotlivých hráčů v klubu	33
4.4	Porovnání “větších“ a “menších“ klubů.....	45
5	Diskuze	48

6	Závěr.....	50
7	Seznam použitých zdrojů	52
7.1	Elektronické zdroje	53
8	Seznam obrázků.....	54
9	Seznam tabulek.....	54
10	Seznam grafů	54
11	Přílohy.....	56
11.1	Popis jednotlivých testů.....	56

1 ÚVOD

Lední hokej je rychlý, dynamický a kolektivní sport, populární po celém světě. V České republice je to společně s fotbalem nejoblíbenější sport vůbec. Lední hokej od svého vzniku prošel obrovským vývojem a tempo, kterým se vyvíjí, se stále zrychluje. Zrychluje se tempo hry, rychlost kotouče i hráčů, a také se zvyšuje úroveň jejich dovedností a schopností. Bohužel v posledních letech český hokej přestává toto tempo pomalu stíhat a z bývalé hokejové velmoci se stává průměrný hokejový národ.

Lední hokej je skvělým prostředkem pro vyplnění volného času dětí a také je to vhodný sport pro jejich komplexní rozvoj. V rámci hokeje si projdou fyzickou, technickou, taktickou, a i psychickou přípravou, naučí se komunikaci a přístup k lidem v kolektivu, což je důležité i pro běžný život, nejen ve sportu. Dále nejen hokej, ale celkově sport, je důležitý pro zdraví dětí a cílem je přijmout děti k pohybu a zábavě.

V této práci se zabývám dovednostmi vedení kotouče u dětí U9 a mladší. Děti byly testovány v určitých úrovních vedení kotouče a dovednostmi s ním. Dovednost vedení kotouče je nedílnou součástí, herního výkonu jedince, a to i dětí. Toto testování probíhalo v klubu HK Lev Slaný, kde působím také jako trenér v mládežnické kategorii. Zaměření se na dovednosti dětí je v dnešní době velmi důležité, neboť výsledek a výchova českého hokeje začíná právě u dětí. Pokud už práce s těmito dětmi nebude dobrá a kvalitní, jak by měla být, v budoucnu to daní hráči nebudou mít možnost již dohnat a dostat se dospělého hokeje na úrovni, kterou by si přáli. Zároveň toto testování proběhlo a bude probíhat v klubech po celé České republice. Pro malý klub, jako je právě HK Lev Slaný, může toto testování sloužit jako měřítko s dětmi z těchto týmů. Dále nám toto testování může ukázat kde mají čeští hráči mezery v dovednostech vedení kotouče a na čem by se mělo u hráčů pracovat, aby se začala zvedat nejen úroveň jednotlivců a týmů, ale také celého českého hokeje.

2 TEORETICKÁ ČÁST

2.1 Charakteristika hokeje

Lední hokej je týmová sportovní hra, při které se hráči pohybují po ledě na bruslích a pomocí hokejek se snaží dostat kotouč do soupeřovy branky. Proti sobě hrají 2 družstva o šesti hráčích (5 hráčů v poli a jeden brankář) podle pravidel IIHF. Utkání se hraje na tři třetiny po 20 minutách čistého času a vítězí mužstvo s vyšším počtem vstřelených branek (Gut, 1986).

Lední hokej lze také definovat jako organizovanou sportovní hru, ve které se uplatňuje jak myšlení trenéra, tak myšlení hráče, dále také zdatnost a umění hráčů či vliv prostředí. Hokej není jen o jedincích a jejich schopnostech, ale je to týmový sport, kde jde také o to, jak jsou hráči schopni dané schopnosti spojit s hrou celého týmu. Hokej se vyznačuje hlavně rychlostí, technikou, tvořivostí a tvrdostí. Během utkání vzniká mnoho situací a hra se neustále mění (Kostka, 1984). Lední hokej je charakteristický střídáním napětí a uvolnění, stejně jako akcemi spojenými s náročnými pohyby na bruslích a technikou ovládnutí hokejky a kotouče. Toto vytváří specifické požadavky na přípravu hráče, který musí být schopen zvládnout fyzickou, psychickou a technickou stránku ledního hokeje (Bukač, Dovalil, 1990). Vzájemné propojení fyzické kondice, technických dovedností a rozvoje taktického myšlení, tvoří základní charakteristiky osobnosti hráče a ovlivňuje jejich efektivní uplatnění v nejlepším možném pojetí hry, které směřuje k rozvoji světového hokeje (Pavliš, 2003).

2.2 Herní činnosti jednotlivce

Herní činnost jednotlivce může být rozdělena podle toho, zda hráč drží kotouče na útočnou a obrannou. Během většiny činností jednotlivce hráč používá hokejovou hůl jako nástroj pro jejich provedení (Perič, 2002).

Herní činnosti jedince jsou činnosti, které jsou komplexem dílčích útočných a obranných úkolů jedince, které jsou na sobě závislé a navazují na sebe. Jsou charakterizovány snahou hráče udržet či získat kotouč v kterémkoli pásmu hřiště a vytvořit tak příležitost pro rozvinutí či zakončení útočné fáze (Pavliš et al, 1998).

Herní činnosti jednotlivce dělíme podle Pavliš a kol. (1998) a Periče (2002) na

Útočné herní činnosti jednotlivce:

- Uvolňování hráče s kotoučem
- Uvolňování hráče bez kotouče
- Přihrávání
- Střelba
- Klamání a fintování

Obranné herní činnosti jednotlivce:

- Obsazování hráče s kotoučem
- Obsazování hráče bez kotouče
- Obrana prostoru
- Blokování střel

Protože je tato práce zaměřena na analýzu vedení kotouče a v obraných činnostech se vedení kotouče hráčem neobjevuje, nebudou tedy obrané činnosti jednotlivce v této práci dále popsány.

2.2.1 Útočné herní činnosti jednotlivce

Uvolňování hráče s kotoučem

Podstatou uvolňování hráče s kotoučem je udržení kotouče v přímém souboji s protihráčem. Překonáním soupeřícího hráče dochází k získání výhodnějších pozic pro přihrávku, střelbu a tím i ke zvýšení šance na vstřelení branky (Perič, 2002). Úspěšné uvolnění hráče s kotoučem je podmíněno zvládnutím techniky a předchozích, průpravných cvičení (Vojta, 2016)

Uvolnění hráče s kotoučem má podle Periče (2002) dvě základní části:

1. Vedení kotouče
 - a. Vedení krátkým a dlouhým driblinkem
 - b. Vedení tažením a tlačáním kotouče
2. Obcházení soupeře
 - a. Kličkou
 - b. Obhozením nebo prohozením

Hráč při uvolňování s kotoučem překonává soupeře pomocí rychlosti bruslení či manévrováním, náhlou změnou směru, zastavením nebo startem. Při takové činnosti by hráč neměl sledovat kotouč, ale soupeře.

Základním a nejčastějším způsobem vedení kotouče je driblink. Hůl drží hráč oběma rukama a střídavě posouvá kotouč z jedné strany na druhou. Podle šířky pohybu hole s kotoučem rozlišujeme krátký driblink, který je v šířce ramen nebo dlouhý driblink, který je až do maximálního rozpětí pohybu paží. Důležitá je práce zápěstím, kterým ovládáme natočení čepele a tím pádem i přiklopení kotouče holí. Spodní ruka nesevřává hůl tak silně, ale pohybuje se při driblinku po holi nahoru a dolů podle potřeby. Pokud vedeme kotouč na souhlasné straně s držení hole, jedná se o forhend, pokud po opačné straně, jedná se o bekhend.

Tažení a tlačení je méně častý způsob vedení kotouče. V tomto případě nedochází k pohybu kotouče ze strany na stranu (Perič, 2002). Vedení kotouče tažením hráči využívají hlavně při vyjíždění oblouků a při překládání, dále je vhodné tento způsob vedení kotouče využívat při objíždění soupeře s pomocí dlouhé kličky. Při tažení kotouče hráč většinou drží hůl v jedné ruce a vnitřním ramenem, popřípadě nohou, která je mírně předsunutá si kryje kotouč před vypíchnutím soupeře. Hráč se snaží držet kotouč co nejdále od těla a mít kotouč přiklopen holí. Pokud hráč tažení provádí forhendem, soupeře odmítá horní ruka, pokud bekhendem drží hůl horní rukou a soupeře odmítá rukou spodní. Při vedení kotouče tlačení je ochrana kotouče malá, a tak se využívá nejčastěji při startech. Kotouč je tlačěn před tělem, hůl se drží pouze v horní ruce a čepel je přiklopena k ledu. Spodní ruka slouží jako dopomoc pro vyvinutí maximální rychlosti (Pavliš a kol., 1998).

Klička je pravděpodobně spolu s vedením kotoučem nejčastější činnost hráče s kotoučem, kterou při utkání provádí. Během hry se spojuje vedení kotouče a klička do jednoho komplexního pohybu, který slouží k obejití bránícího hráče a získání prostorové výhody (Perič, 2002). Klička je jedna z nejdůležitějších individuálních dovedností hráče a je možné ji neustále zdokonalovat. Obcházení soupeře pomocí individuální akce patří spolu s přihrávkou k základním rysům hry a také tvoří základ kolektivního pojetí hry (Pavliš a kol., 1998).

Uvolňování hráče bez kotouče

Uvolňování hráče bez kotouče je činnost, během které se útočící hráč snaží odpoutat od bránícího soupeře, aby si vytvořil výhodnější pozici pro následné akce, jako je přijetí přihrávky nebo střelba (Pavliš a kol., 2000). Mezi klíčové aspekty pohybu hráčů řadíme rozsah, směr a smysl jejich pohybu. Hráči, kteří vynikají v těchto aspektech, jsou schopni efektivně vytvářet dostatek volného prostoru pro svůj pohyb a získávání kontroly nad kotoučem. Hráči se tuto dovednost učí často ve hrách na malém prostoru. Jejich cílem je vytvořit si optimální pozici pro příjem kotouče a střelbu, což je nezbytné k dosažení gólu. Hra bez kotouče nutí hráče k neustálému pohybu.

Přihrávání

Herní činnost jednotlivce, při které se kotouč předává spoluhráči. Je základem většiny herních kombinací a týmové spolupráce. Obsahuje 2 základní části: přihrávání (odehrání kotouče) a zpracování přihrávky (přijmutí kotouče). Přihrávku i zpracování provádíme po ruce i přes ruku. Můžeme přihrávat po ledě i vzduchem, zpracování může být pomocí hole, rukou i bruslí (Perič, 2002). Jde o útočnou herní činnost, během které hráč přesně směřuje kotouč ke svému spoluhráči, tak aby ho mohl úspěšně zpracovat a pokračovat dále v akci. Přijetí kotouče je činnost, která hráči umožňuje získat kontrolu nad kotoučem (Kostka, 1994).

Přihrávka po ruce je nejčastěji prováděna švihem, kdy kotouč letí po ledě. Hráč stojí na obou nohou, hůl s kotoučem mírně za tělem. Hráč se dívá do místa přihrávky. Hráč prudkým pohybem hole po ledě posune kotouč ve směru cíle přihrávky.

Přihrávka vzduchem je technicky náročnější, vyžaduje přesný odhad vzdálenosti a dokonalé zvládnutí techniky přihrávky po ledě. V okamžiku pohybu hole s kotoučem dochází pomocí pohybu zápěstí k odklopení čepele od kotouče a následně nadzvednutí hole. Tím dojde k nadzvednutí kotouče.

Přihrávka přes ruku bekhendem je náročnější na přesnost provedení díky zahnutí hole. Technika provedení je obdobná jako u přihrávání po ruce. Hráč stojí na obou nohách, souhlasným bokem ve směru přihrávky a kotouč je na středu čepele na úrovni zadní nohy. Prudkým pohybem přihrává kotouč spoluhráči.

Zpracování přihrávek umožňuje pokračování herní akce a kvalitním zpracováním se vytváří dobré předpoklady pro další činnost, jako je klička či střelba. Často se tyto činnosti na ledě spojují, takže zpracování se stává přípravnou fází (Perič, 2002).

Střelba

Střílející hráč musí správně posoudit herní situaci, sledovat momentální postavení a postoj brankáře a najít nekrytá místa v brance. Tato schopnost mu umožňuje správně a včas se rozhodnout, zda střílet, jak střílet a kam střílet. Jakmile útočník obdrží kotouč, je okamžitě napaden protihráčem. Hráči jsou tak neustále vystaveni komplexním herním situacím a musí se jim přizpůsobovat (Kostka, 1984). Podle Periče (2002) je střelba zakončení většiny útočných akcí. Její efektivita a schopnost provedení tedy určuje počet vstřelených branek, a tedy i výsledek utkání. Proto má nezastupitelné místo v současném hokeji. Střelbu můžeme rozdělit na:

Střelbu po ruce:

- Švihem
- Přiklepnutým švihem
- Krátkým přiklepnutím
- Golfovým úderem

Střelba přes ruku:

- Švihem
- Přiklepnutím

Klamání a fintování

Klamání a fintování mohou být považovány za součást nebo předcházející činnost před uvolňováním hráče s kotoučem. Úspěšnost tohoto uvolňování závisí nejen na dovednostech vlastní techniky, ale také na schopnosti klamání a fintování, což zahrnuje naznačení určitého pohybu. I když útočící hráč nemusí konkrétní naznačený pohyb realizovat, snaží se tím klamat svého soupeře (Pavliš a kol., 2000). Klamavým pohybem těla, ale i hole s kotoučem, se snaží hráč zmást protihráče, tak aby neměl představu o jeho dalších krocích. Překonání soupeře v obraném pásnu slouží hlavně

k založení útočné akce, v útočném pásmu dochází odpoutáním od soupeře k důležitým přečíslením, které vedou k finální přihrávce nebo přímo k zakončení (Vojta, 2016).

2.3 Mladší školní věk

Mladší školní věk je brán jako období, kdy děti projevují zvýšenou citlivost a vnímavost. Je to doba, kdy dochází k přechodu od konkrétního myšlení k abstraktnímu myšlení, které se v průběhu tohoto období významně rozvíjí. Okolní skutečnost se stává předmětem poznání, přičemž vztahy mezi věcmi a lidmi postupně získávají abstraktnější formu. Dítě je ve svých očích, ale i v očích dospělých, vnímáno stále jako dítě. Pro dítě má význam pouze ta skutečnost, která ho zajímá a kterou zkoumá, a jen takové aktivity, ve kterých může okamžitě uplatnit své schopnosti. Autorita dospělého je podmíněna skutečností, že je pro dítě zdrojem poznání (Krejčíková, 1986). Toto věkové rozpětí můžeme rozdělit do dvou fází: 6 až 7 let – období pohybového neklidu, nestálosti, živosti, děti mají potřebu být neustále v pohybu a neustále něco dělat. 8 až 10 let – toto období se nazývá „zlatý věk motoriky“, protože se děti v tomto věku učí pohybové dovednosti nejnanežněji (Pavliš a kol., 1998).

V této fázi je klíčové podporovat zdravý způsob života, budovat pozitivní sebevědomí, rozvíjet široké zájmy a pečovat o fyzickou kondici. Z pohledu vývoje jedince můžeme označit tuto životní fázi jako jednu z nejdůležitějších (Perič, 2004).

2.3.1 Biologická charakteristika

Charakteristikou tělesného vývoje v tomto období je rovnoměrný růst tělesné váhy a hmotnosti, dále také plynulý růstem všech orgánů a zvýšení celkové odolnosti organismu. Ještě není plně vyvinutá kostra, a proto není vhodné zatěžovat páteř ani velké klouby (kyčel, kolena, ramena) (Pavliš a kol., 1998). Kostí nejsou zcela osifikovány, a jsou tedy měkké a pružnější než u dospělých, stejně tak kloubní spojení, které jsou také ještě velmi měkká a pružná. U páteře dochází k postupnému ustálení jejího zakřivení. Přetěžování dítěte může vést ke svalovým dysbalancím, deformacím kostí, páteře či kloubů (Linc, 1970). Klademe důraz na držení těla, protože lední hokej má v tomto ohledu negativní vliv (Pavliš a kol., 1998). Tempo růstu jednotlivých částí těla se ale liší, končetiny rostou rychleji než trup, naopak hlava roste pomaleji a ztrácí velikostní podíl, který měla dříve. Tělo v tomto období prochází neustále jak

psychickým, tak fyzickým vývojem (Linc, 1970). Dále se v tomto věku začíná zvyšovat množství tělesného tuku, a vyskytuje se zde velký rozdíl v jeho ukládání, mezi pohlavími, což se projevuje jako sexuální dimorfismus. Ve svalech se vyskytuje menší množství hemoglobinu, bílkovin a tuků než ve svalech dospělých. Svalová hmota se postupně zvětšuje, nejvíce v oblasti horních končetin. Naopak zádové svalstvo je slabě vyvinuté. Největší podíl na celkové hmotnosti má tělesná voda. U dětí je to až 75 procent, ale záleží také na pohlaví, věku a na tělesné hmotnosti (Havlíčková, 2004).

2.3.2 Motorická charakteristika

Pro děti v tomto věku jsou charakteristické spontánní pohybové aktivity. Děti se nejprve seznamují a začínají s jednoduššími aktivitami a postupně přidávají aktivity složitější jako jsou různé sportovní hry (díky kterým nejlépe poznávají svoje okolí a jsou také hlavním motivačním faktorem), dále také atletická nebo gymnastická cvičení. Základem pro motorické učení je v tomto období učení imitační, kdy se dítě snaží napodobovat předvedené činnosti. Je proto zásadní, abychom co nejlépe demonstrovali to, co po dítěti požadujeme. Mezi 7. – 10. rokem jsou pro dětskou motoriku typické různé souhyby neboli nadbytečné, neefektivní a energeticky náročné pohyby. Příčinou je, že děti v tomto období nemají ještě plně vyvinutou centrální nervovou soustavu. Proto se zaměřujeme hlavně na rozvoj koordinace, přesnost pohybů a poloh (Křištofič, 2006). Pohyby dětí v tomto období jsou každým rokem rychlejší, a přirozeným zráním svalového a kosterního aparátu se zvyšuje svalová síla dětí, což výrazně přispívá ke zlepšení koordinace celého těla a odstranění nežádoucích souhybů (Langmeier, Krejčířová, 1998). Mezi 8.- 9. rokem se projevuje schopnost lepší prostorové orientace, díky které děti lépe odhadují vzdálenost a rychlost pohybů a také dochází ke zlepšení periferního vidění. A dále se také projevuje diferenciací laterality a pomocí testů lze zjistit zde je dítě levák či pravák (Křištofič, 2006). Schopnost lepší prostorové orientace přispívá k většímu zapojení dětí do her a zařazení více her i s pravidly. U hráčů se projevuje zvýšená soutěživost a vzájemná spolupráce. Důležité pro správný rozvoj motorických schopností je také správné tělesné zatížení společně s odpočinkem. Děti dobře snášejí intervalový trénink, se zátěží do 30 s neboli krátkodobá intenzivní zátěž s častými přestávkami. Tento typ tréninku odpovídá dětskému přirozenému způsobu pohybu a umožňuje jim danou aktivitu provozovat delší dobu bez větší únavy. Tělesné zatížení by se mělo zvyšovat postupně s věkem a také s ohledem na vývoj dítěte.

Urychlený a příliš specializovaný trénink v tomto věku dítěte se projevuje jako nepříznivý až dokonce škodlivý a může přinést rizika také v biologické, sociální ale i psychické výkonnosti (Máček, 1997).

2.3.3 Psychologická charakteristika

Osobnost chlapců v tomto období není plně ustálena a projevuje se impulsivitou a krátkou dobou soustředění na jednu činnost. Doba, po kterou je dítě schopné se plně soustředit a vnímat je 5-7 minut (Pavliš a kol., 1998). Dětem přibývá mnoho nových vědomostí a zvyšuje se jejich vnímání vůči okolí, ale stále nejsou úplně schopny vnímat abstraktní pojmy, ale pouze věci reálné, které vidí nebo si na ně mohou sáhnout. Zároveň se také v tomto věku rozvíjí smyslové vnímání, což je pro dítě psychicky náročný proces, kdy na něj mají vliv všechny složky osobnosti – postoje, očekávání, zkušenosti, vytrvalost, anebo také již rozvinuté schopnosti. Zpočátku je dítě závislé na autoritách a jejich pokynech, postupem času si poznatky a informace samo ověřuje prozkoumáváním a srovnáváním informací z jiných zdrojů nebo předchozích zkušeností (Langmeier, Krejčířová, 1998). Typické je pro ně také střídání emocí smutku a radosti, a silné citové prožívání, z důvodu toho, že doba koncentrace dětí na jednu konkrétní věc nebo činnost je omezena, děti nejsou schopny sledovat dlouhodobé cíle, ale žijí daným okamžikem v danou chvíli (Kaplan, Válková, 2009). V oblasti psychiky dítěte může mít výrazný vliv na myšlení a formování zájmů dítěte škola. V procesu rozvíjení myšlení u dětí je klíčové formování správných představ, například o vhodné technice pohybu, pomocí konkrétních názorných pomůcek a příkladů. Proto není vhodné pro dítě v tomto věku užívat abstraktní pojmy nebo pouze jednoslovné popisování problému. Opakující se a stereotypní činnosti nejsou pro děti zajímavé a zabraňují jim v rozvoji přirozené hravosti, pohyblivosti a emocionální i motorické vyváženosti (Vilímová 2002).

2.3.4 Sociální charakteristika

Významným krokem začlenění dítěte do společnosti, je nástup do školy. Osoby, podle kterých dítě modeluje své chování a způsoby, již nejsou pouze rodiče, ale začínají na ně působit také spolužáci a učitelé (Langmeier, Krejčířová, 1998). Po vstupu do školy dochází u dítěte k velkým pokrokům, ale pokud na ně není dítě dostatečně

připraveno, naopak mu může i uškodit. Dítě se začleňuje do kolektivu a přijímá určité normy chování, které musí dodržovat. Dostává se do nové role, a to jako žák, kdy rodiče již nejsou jediní, koho musí poslouchat. Učitel má v tomto období pro žáky nezastupitelnou roli, neboť má velký vliv na budoucí rozvoj žáků a jejich chování. Rodina má ale stále hlavní roli v rozvoji dítěte (Perič, 2004). Dostatečnou připraveností pro vstup do školy rozumíme dosažení takové tělesné a duševní úrovně dítěte, aby bylo schopné plnit nároky a požadavky, které na něj škola klade, bez duševní a tělesné ujmy na zdraví. Z hlediska sociálního vývoje dítěte je zapadnutí do skupiny důležité, neboť plní funkci jakési přípravy na budoucí intimní a přátelské vztahy. Dítě si začíná být dobře vědomo svých zdarů a nezdarů, platí ale stále, že dítě svůj úspěch či neúspěch vyhodnocuje na úkor zpětné vazby, a to tak, jestli je jeho snažení a práce oceněna, nebo ne. Posupně se začíná porovnávat s výkony a výsledky jiných dětí, spolužáků, popřípadě také dospělých (Vilímová, 1998).

2.4 Úroveň dovedností hráčů U9 a mladších podle US Hockey, Hockey Canada a ČSLH

US Hockey (2018) a Český svaz ledního hokeje (ČSLH, nedatováno) udává, že jedním ze základních bodů tréninku této kategorie je zábava a zábavná složka tréninku. Důležitý je prožitek, radost z pohybu a emoce, hráči by měli mít z hokeje radost a nepovažovat ho jen za práci a drill.

Hráči se musí naučit velké množství dovedností, což vyžaduje značné množství času. Zapojení prvku zábavy do každého tréninku má klíčový význam, neboť absencí této složky může dojít k omezení potenciálu hráče. Nedostatek motivace způsobený nezajímavým tréninkem může vést k nedostatečnému vynaložení úsilí na rozvoj dovedností. Zábava tak figuruje jako neodmyslitelná součást dlouhodobého sportovního rozvoje. Vhodné jsou hry na malém prostoru, které jsou zábavnou formou tréninku a zároveň jsou vhodné pro rozvoj dovedností. Trénink na stanovištích je také vhodným způsobem, jak naučit hráč potřebným dovednostem a zároveň maximalizovat úroveň aktivity a zvýšit počet opakování. US Hockey (2018) a Hockey Canada (2022) se shodují, že 75 % tréninku by mělo být věnováno rozvoji dovedností a zbylých 25 % taktice. Zdůrazňují, že individuální dovednosti jsou v tomto věku nejdůležitější součástí

vývoje a v této fázi by měla většina tréninkového času být věnována jejich zdokonalování.

Bruslařské dovednosti, které by měl hráč U9 ovládat podle US Hockey (2018) a Hockey Canada (2022) a Českého svazu ledního hokeje (ČSLH, nedatováno)

- Základní postoj, čelní v-start, start bokem, zastavení na jedné noze, zastavení na dvou nohách, zastavení na jedné noze vzad, zastavení na dvou nohách vzad, překládání vpřed, překládání vzad, ovládání vnitřní a vnější hrany, C – oblouk na pravé a levé noze v jízdě vpřed i v jízdě vzad.

Dovednosti s kotoučem, které by měl hráč této kategorie ovládat podle US Hockey (2018), Hockey Canada (2022) a Českého svazu ledního hokeje (ČSLH, nedatováno)

- Úzký dribling, široký dribling, manipulace s hokejkou od sebe k sobě, diagonální dribling, zrychlení s kotoučem krytí kotouče, boční dribling na forhendu i bekhendu, pohyb spodní ruky.

2.5 Příklady testů na vedení kotouče

Tréninkovým procesem dochází ke zdokonalení hráče jak pohybového, tak tělesného. Zlepšení tělesné přípravy a výkonnosti hráče podmiňuje uspořádání tréninku a úroveň zápasu. Je důležité, aby trenér disponoval objektivními měřítky pro kontrolu úrovně připravenosti svých svěřenců. Pro získání informací o stavu připravenosti organismu není dostatečný pouze výkon v jedné náhodně vybrané disciplíně. Proto je nezbytné využít soubor (baterii) testů, které jsou specificky spojeny s aktivitami typickými pro lední hokej (Kostka, 1971).

2.5.1 The IIHF skills challenge manual

IIHF ve spolupráci s členskými zeměmi, jejich ligami a kluby vypracovala příručku pro trenéry a svazy, která má sloužit k sestavování dovednostních výzev a soutěží. Hlavním cílem je podpora mládežnického hokeje a poskytnutí možnosti testování a porovnání hráčů. Dalším z cílů IIHF Skills Challenge bylo zvýšit povědomí o ledním hokeji a přilákat i nové děti k tomuto sportu. Tento systém testování dále

pomůže trenérům analyzovat dovednosti hráčů a porovnávat je mezi sebou, a to nejen v klubu ale celosvětově.

Před samotným testováním je důležité zajistit si potřebné pomůcky a vybavení. Dále je nutné mít připravené protokoly, které usnadní sledování a zaznamenávání dat o hráčích během testů.

Test 1- Weave with the puck

Hráč začíná na modré čáře, před sebou má 4 kužely, mezi kterými je vzdálenost 10 stop (3,04m). Hráč vyjíždí jízdou vpřed za nejbližší kužel, který objíždí a projíždí mezi kužely zpět směrem k modré čáře, objede kužel nejbližší modré čáře a poté znovu projíždí mezi kužely opačným směrem až ke kuželu, který je nejdále od modré čáry. Tento objede a co nejrychleji se vrací zpět na modrou čáru, která je zároveň startovní i cílovou čárou. Tento test je na čas, tudíž se hráč snaží projet tuto dráhu co nejrychleji, a čas je poté zaznamenán do protokolu. Hráč má možnost nového pokusu, pokud spadne nebo ztratí kotouč (IIHF, 2008).

Test 2 -Transition with the puck

Pro test jsou potřeba 4 kužely, které jsou postaveny do čtverce ve vzdálenosti se 24 stop (7,31m) kolem jednoho z kruhů. Hráč začíná s kotoučem na čáře ve spodní části kruhu. Vyjíždí k pravému vzdálenějšímu kuželu, přechází do jízdy vzad a jízdou vzad pokračuje k pravému bližšímu kuželu. Hráč přechází do jízdy vpřed a bruslí k levému vzdálenějšímu kuželu kde opět přechází do jízdy vzad a jízdou vzad jede k bližšímu levému kuželu. Přechází do jízdy vpřed a bruslí k vrcholku kruhu, naproti bodu, kde startoval, tam zabrzdí a vrací se jízdou vpřed do místa, odkud startoval. Tento test je na čas, tudíž se hráč snaží projet tuto dráhu co nejrychleji, a čas je poté zaznamenán do protokolu. Hráč má možnost nového pokusu, pokud spadne nebo ztratí kotouč (IIHF, 2008).

Test 3- Forward Speed Skate Without the Puck

Hráč v tomto testu začíná na brankové čáře bez kotouče, jízdou v před se snaží dostat co nejrychleji k cílové čáře, která je 100 stop (30,48m) od čáry brankové.

Výsledný čas hráče je zapsán do protokolu, pokud hráč během testu spadne, má možnost opravného pokusu (IIHF, 2008).

Test 4- Backward Speed Skate Without the Puck

Čtvrtý test je velmi podobný testu třetímu, hráč začíná na brankové čáře bez kotouče, úkol hráče je se co nejrychleji jízdou vzad dostat k cílové čáře, která je od brankové čáry vzdálena 100 stop (30,48m). Časy hráčů jsou zaznamenány do protokolu, pokud hráč během testu spadne, může test opakovat (IIHF, 2008).

Test 5- Shooting Accuracy Forehand Only

V tomto testu je hráč vzdálen 24 stop (7,31m) od branky, která je zakryta střeleckým terčem, který má 5 střeleckých polí. Hráč stojí na určeném bodu a má k dispozici 10 kotoučů pro 10 střel forhendem. Hráč střílí 2x do každého otvoru, pokud trefí otvor získává bod. Počet bodů každého hráče je zapsán do protokolu, hráč může získat maximálně 10 bodů (IIHF, 2008).

3 METODIKA PRÁCE

3.1 Cíl práce

Cílem práce je určit úroveň vedení kotouče u hráčů ročníku U9 a mladších a dále zjišťujeme, zda dovednosti hráčů odpovídají dovednostem, které by v této kategorii měli hráči ovládat.

3.2 Úkoly práce

Výběr testová baterie

- Vybíráme takovou testovou baterii, která by nám pomohla stanovit dosaženou úroveň vedení kotouče hráčů.
- Vybrat testovou baterii tak, aby hráči začali od základních, jednoduchých dovedností s kotoučem.
- Použít testovou baterii, která bude sestavena tak, aby se úroveň testů zvyšovala, a každou další úrovní byly potřebné dovednosti vedení kotouče pro splnění testu náročnější.

Vybrat testovaný soubor

- Počet testovaných hráčů předpokládáme, že bude kolem 230 dětí
- Počet týmů, které se této testové baterie zúčastní bude 9, hráči jsou stejné věkové kategorie, tedy 8-9 let.
- Testujeme hráče věkové kategorie U9 a mladších, tedy U9 a U8
- Hráči jsou jak z menších klubů, tak i z klubů větších.

Vyhodnocení dat

- Každý hráč je testován samostatně za stejných podmínek pro splnění testu.
- Na základě toho, jestli danou dovednost v testu zvládl je určeno splnil/nesplnil.
- Úspěšnost hráče v testu chceme, aby vyhodnocoval expert, s trenérskou A licenci, který bude test hodnotit objektivně, bez střetu zájmu a který

dokáže posoudit dovednosti hráče a zda test splnil nebo nikoli a který má zkušenosti s tréninkem mládežnických kategorií.

- Analyzujeme data na základě výsledků hráčů v testové baterii.
- Porovnání kategorie, vyhodnocení průměru dosažené úrovně a nejvyšší dosaženou úroveň

3.3 Výzkumné otázky

1. „Jaké úrovně vedení kotouče v průměru dosahují hráči kategorie U9 a U8?“
2. „Jak se liší úroveň dovedností vedení kotouče hráčů U9 a U8?“
3. „Odpovídají dovednosti hráčů ročníku U9 a mladších, dovednostem dané kategorie podle US Hockey, Hockey Canada a ČSLH?“

3.4 Design výzkumu

Jedná se o testovou baterii, která byla sestavena pro možnost porovnání a testování úrovně vedení kotouče hráčů U9 a mladších. Jako osoba, která dohlížela a zároveň vedla všechny testy, byl přítomen Mgr. Lukáš Chmelíř¹, s trenérskou A licenci, který posuzoval dovednosti hráčů v testu a zda hráč daný test splnil či nikoli. Výzkum se skládal celkově ze 17 testů. Hráči začínají prvním testem, který je nejméně náročný, tedy obsahuje základní dovednost s kotoučem, které by měl hráč ovládat. Pokud hráč splní zadání testu, postupuje k testu dalšímu, jehož úroveň náročnosti je vyšší. Pokud hráč danou náročnost testu nezvládne, tudíž nesplní zadání daného testu, dále již v dalším testu nepokračuje. Hráč se snaží dosáhnout co nejvyšších hodnot v testové baterii vedení kotouče.

Všichni hráči podstoupili test, za stejných podmínek a žádný hráč nebyl nijak zvýhodněn. Na ledě proběhlo pětiminutové rozcvičení před začátkem testování, pro rychlé zahřátí a rozhýbání.

¹ Mgr. Lukáš Chmelíř – organizátor tohoto výzkumného projektu.

Výzkumný soubor

Výzkumný soubor předpokládáme, že bude tvořit kolem 230 hráčů, neboť počet týmů, které se této testové baterie zúčastní, bude 9 z celé České republiky. Byly vybrány tak, aby se ve výzkumu objevily, jak menší krajské kluby, tak kluby větší. Zvolili jsme také větší počet klubů, aby spektrum hráčů bylo široké a výsledky výzkumu měly co nejvyšší validitu. Jedním z kritérií bylo také, aby kluby měly všechny mládežnické kategorie.

Všichni hráči patří do kategorie U9 a mladších, hráčům bude tedy 8-9 let. Výzkumu se zúčastnili hráči ročníku 2014 a 2013. Testy podstoupili postupně hráči od nejmladších po nejstarší podle roku narození. V každé kategorii, tedy 2014 a 2013 podstupovali hráči test náhodně bez ohledu na jakákoliv kritéria.

Metody sběru dat

Pro teoretickou část byla použita metoda sběru dat a vyhledávání informací z odborné literatury. Informace jsem čerpal nejčastěji z webových stránek a z elektronických knih. Při zpracování teoretické části jsem aplikoval metody jako analýza, syntéza, komparace a explanace. Na začátku teoretické práce jsem popsal herní činnosti jednotlivce jak útočné, tak obrané. V útočných herních činnostech jednotlivce jsem se zaměřil hlavně na uvolňování hráče s kotoučem a vedení kotouče. Dále jsem popsal věkové zákonitosti mladšího školního věku, a to jak motorické, biologické, psychologické a sociální. V závěru teoretické části jsem se zaměřil na to, jaké dovednosti by měli ovládat hráči U9 a příklady jiných testů, které jsou také vhodné pro zjištění úrovně vedení kotouče hráčů.

V praktické části jsem se zaměřil na analýzu výsledků testování dovedností vedení kotouče. Testy pokryjí různé aspekty techniky vedení kotouče, od základních do pokročilých. Testy vyhodnotí expert, který má potřebné znalosti k objektivnímu a správnému posouzení dovedností hráče. Podle výsledku testů definuji, jaké úrovně vedení kotouče hráči v průměru dosahují a kolik hráčů tento průměr překoná, či naopak skončí pod průměrem.

Testová baterie, kterou jsme vybrali, obsahovala tyto testy:

1. Krátký driblink na místě s puštěním kotouče do forhendu.

2. Hráč vyjíždí jízdou vpřed ke kuželu, ten objíždí krátký obloukem s kotoučem na forhendu, pokračuje zpět ke kuželu, kde startoval a objíždí ho krátkým obloukem s kotoučem na bekhendu. Hráč jede osmičku mezi kužely.

3. Naznačení přihrávky forhendem, výjezd s kotoučem na bekhendové straně s kotoučem na bekhendu.

4. Krátký driblink v jízdě vpřed s puštěním kotouče do forhendu.

5. Prohození kotouče mezi nohama s přikopnutím v jízdě vpřed.

6. Dlouhý driblink v jízdě vzad.

7. Driblink za tělem při jízdě vpřed.

8. Krátký driblink v jízdě vzad s puštěním kotouče do bekhendu.

9. Paralelní slalom – Hráč provádí slalom mezi dvěma rovnými řadami kuželů, nohy jedou slalom v jedné řadě kuželů, kotouč vedeme v druhé řadě kuželů proti sobě (nohy začínají objíždět kužel z druhé strany než kotouč) s kotoučem na forhendové straně.

10. Paralelní slalom-. Hráč provádí slalom mezi dvěma rovnými řadami kuželů, nohy jedou slalom v jedné řadě kuželů, kotouč vedeme v druhé řadě kuželů proti sobě (nohy začínají objíždět kužel z druhé strany než kotouč), s kotoučem na bekhendové straně.

11. Přehození kotouče přes ležící hůl z bekhendu na forhend.

12. Hráč provádí slalom mezi dvěma rovnými řadami kuželů (6 ks pro driblink rukama a 6 ks pro bruslení), umístěnými ve vzdálenosti 2 metrů od sebe, zároveň používá nohy a ruce na forhendové straně (po ruce) ze stejné strany (nohy zleva, ruce zleva a naopak). Během tohoto cvičení nesmí přejet bruslemi do řady určené pro kotouč, musí pravidelně driblovat a střídavě objíždět kužely zleva i zprava.

13. Hráč provádí slalom mezi dvěma rovnými řadami kuželů (6 ks pro driblink rukama a 6 ks pro bruslení), umístěnými ve vzdálenosti 2 metrů od sebe, zároveň používá nohy a ruce na bekhendové straně (po ruce) ze stejné strany (nohy zleva, ruce zleva a naopak). Během tohoto cvičení nesmí přejet bruslemi do řady určené pro kotouč, musí pravidelně driblovat a střídavě objíždět kužely zleva i zprava.

14. Hráč pomocí hole zvedne kotouč do vzduchu a chytne ho rukou.

15. Naznačení kličky na kužel obhození kužele a objetí kužel z druhé strany, zpracování kotouče a pokračování v jízdě k dalšímu kuželu.

16. Hráč, snažící se driblovat nohama i rukama na forhendové straně, absolvuje slalom mezi dvěma řadami kuželů (6 ks pro driblink rukama a 5 ks pro bruslení), které jsou nepravidelně rozmístěny vůči sobě a musí zachovat pravidelné driblování a střídavě objíždět kužely zleva i zprava, přičemž nesmí přejet bruslemi do řady určené pro kotouč.

17. Hráč, snažící se driblovat nohama i rukama na bekhendové straně, absolvuje slalom mezi dvěma řadami kuželů (6 ks pro driblink rukama a 5 ks pro bruslení), které jsou nepravidelně rozmístěny vůči sobě a musí zachovat pravidelné driblování a střídavě objíždět kužely zleva i zprava, přičemž nesmí přejet bruslemi do řady určené pro kotouč.

Statistické vyhodnocení

Analýza úrovně vedení kotouče kategorie U9 a mladších na základě testové baterie sestavené ze sedmnácti testů. Na základě těchto testů vyhodnotíme výsledky v každém klubu v jednotlivých kategoriích a určíme nejvyšší dosaženou úroveň, stejně jako průměrnou úroveň, které dosáhli hráči v každé kategorii v klubu. Následně analyzujeme výsledky jednotlivých kategorií ve všech klubech dohromady. Poté provedeme porovnání tří větších klubů² se třemi menšími³.

Dále bude vyhodnoceno, zda dovednosti vedení kotouče dané kategorie odpovídají dovednostem, které by hráči měli ovládat podle US Hockey, Hockey Canada, ČSLH či IIHF.

Testová baterie je složena tak, že se testy každou další úrovní ztěžují, aby hráči ukázali dovednosti od těch základních až po ty více složité. Hráčů kteří test splnili a dosáhli tedy dané úrovně vedení kotouče a postoupili k dalšímu, náročnějšímu testu. Takto budou všechny testy postupně vyhodnocovány a analyzovány, dokud úroveň dovednosti vedení kotouče nebude tak vysoká, že ji žádný z hráčů nesplní.

² Větší kluby- kluby s větší hráčskou základnou, vyššími finančními možnostmi a lepšími podmínkami pro trénink, kluby se statusem akademie.

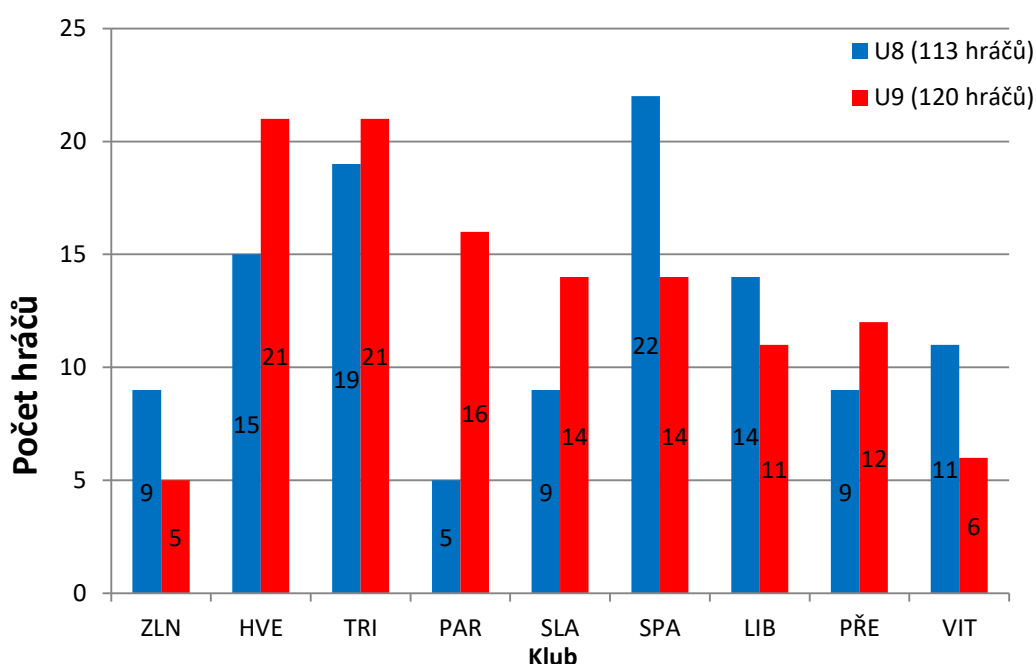
³ Menší kluby- kluby s menší hráčskou základnou, horším zázemím a podmínkami pro trénink, nižší finanční možnosti.

4 VÝSLEDKY

4.1 Počet testovaných hráčů

Testování se tedy účastnily kategorie U9 (3.třída) a U8 (2.třída), obě tyto kategorie ještě hrají minihokej. Rozdílem mezi těmito kategoriemi je ale, že kategorie U8 podle pravidel ČSLH hraje na jednu třetinu celkového kluziště 4 na 4. Kategorie U9 podle pravidel ČSLH hraje již na polovinu kluziště a to 3 na 3. Většinou je v kategorii U8 méně hráčů než v kategorii U9, neboť sportovní věk těchto hráčů je nižší. V případě, že se do týmu připojí nový hráč, který začíná s hokejem, existuje větší šance, že svým vrstevníky sportovně dožene. Naopak v kategorii U9, kde je sportovní věk vyšší, je pro nového hráče obtížnější dohnat potřebné dovednosti. Kategorie U9 je obvykle již plně obsazená a zřídka se stává, že se k této kategorii přidá nový hráč bez předchozích zkušeností s ledním hokejem. V kategorii U8 je tato možnost stále otevřená a stává se, že tým během tohoto roku ještě nějaký nový hráč doplní. Celkový počet hráčů, kteří se testování zúčastnili je 233 a to z 9 týmů, z kategorie U8 se zúčastnilo 113 hráčů a z kategorie U9 120 jak je znázorněno v Grafu 1. U kategorie U8 tedy vyhodnocujeme u většiny klubů výsledky z menšího vzorku hráčů a tak v případě vyšších odchylek nejsou výsledky natolik přesné a mohou být zavádějící.

Graf 1: Počet testovaných hráčů podle kategorie a klubu

Hned u 5 pěti klubů se potvrdilo během testování, že mají více hráčů v kategorii U9 než v U8, dále to také platí u klubů Vítkovic a Zlína, ale bohužel se všichni hráči nedostavili v den testování a z klubu Zlína dorazilo pouze 5 hráčů a z klubu Vítkovic 6. U těchto dvou klubů také kvůli tomu můžeme vidět, že mají nejmenší celkový počet testovaných hráčů a to 14(ZLN) a 17(VIT). Kluby naopak s velkou účastí a množstvím hráčů jsou Sparta, Hvězda Praha a Třinec, který má velmi vysoký počet hráčů jak U8 tak U9. Větší počet hráčů kategorie U8 můžeme však vidět u Sparty, kde byl ten počet nejvyšší a to 22 hráčů a také u Liberce, kde ten počet nebyl tak velký ale a to přesně 14 hráčů kategorie U8.

4.2 Výsledky testování jednotlivých klubů dle kategorie

V Tabulce 1 jsem, již zaznamenávali hodnoty jednotlivých týmů kategorie U8 a to nejvyšší dosaženou hodnotu, neboli maximální dosažená úroveň dovedností a průměrnou dosaženou úroveň dovedností daného týmu. Průměrná dosažená hodnota nám slouží k snazšímu porovnání všech devíti týmů mezi sebou a tady jak již bylo zmíněno 113 hráčů této kategorie. Tyto dvě hodnoty nám pomáhají určit úroveň dovedností vedení kotouče hráčů. Následně byl vypočítán celkový aritmetický průměr, podle kterého následně můžeme určit, zda dovednosti hráčů daného týmu odpovídají dovednostem, které by měli ovládat a zda patří do nadprůměru či podprůměru v dané kategorii.

Celkový aritmetický průměr úspěšně zvládnutých úrovní vedení kotouče v této kategorii byl 1,3. Pět klubů této hranice nedosáhlo a lze je považovat za podprůměrné. Nejbliže k této hranici byl Třinec s hodnotou 1,1. Naopak nejdále od této hranice byl Liberec s průměrnou úrovní 0,5 a Hvězda Praha s průměrnou dosaženou úrovní 0,6. Na základě této analýzy můžeme konstatovat, že úroveň vedení kotouče hráčů v těchto klubech nebyla optimální. Dovednosti vedení kotouče u mnoha hráčů neodpovídaly standardům, které by hráči této kategorie měli ovládat.

U Zlína a Vítkovic byla průměrná hodnota 1. Nicméně na základě maximální dosažené úrovně, která byla u Zlína 3 a u Vítkovic 2, lze usoudit, že mezi hráči Zlína byly větší rozdíly v dovednostech vedení kotouče. Maximální dosažená úroveň je vyšší u Zlína než u Vítkovic, přestože průměrná hodnota je stejná. To naznačuje, že mezi

hráči Vítkovic nevyčívá žádný hráč svými dovednostmi nad ostatními, ale jejich dovednosti vedení kotouče jsou vyrovnané.

Kluby, které řadíme mezi nadprůměrné, jsou Slaný, Přerov, Pardubice a Sparta, neboť průměrná hodnota dosažené úrovně vedení kotouče v těchto týmech je vyšší než 1,3. Nejnížší průměrnou dosaženou úroveň z těchto týmů měli hráči Slaného s hodnotou 1,6. U hráčů Slaného lze pozorovat, že jeden hráč dosáhl až čtvrté úrovně vedení kotouče, což naznačuje, že v tomto klubu najdeme hráče, kteří svými dovednostmi vynikají nad ostatními. I když jsou mezi hráči v tomto klubu rozdíly, celkově jsou však nad průměrem ostatních klubů.

Klub Přerova má průměrnou dosaženou úroveň 1,8 a maximální dosaženou úroveň 2. V tomto klubu jsou dovednosti hráčů velmi vyrovnané. U Pardubic, jejichž průměrná úroveň je 2 a maximální úroveň 3, lze tento klub označit za klub s vyšší úrovní dovedností vedení kotouče. Nejlépe ze všech klubů prošel testováním klub Sparty, který má nejvyšší průměrnou hodnotu vedení kotouče (2,5) a nejvyšší maximální dosaženou úroveň (5). Díky největšímu vzorku hráčů můžeme říci, že v tomto klubu hráči vynikají svými dovednostmi nad většinou ostatních klubů, a průměrná dosažená úroveň je vysoká. Rozdíly mezi dovednostmi hráčů nejsou výrazné a celkově tento klub výrazně převyšuje celkový průměr.

Tabulka 1: Výsledky testování jednotlivých klubů U8

Kategorie U8	Průměrná dosažená hodnota	Maximální dosažená hodnota
ZLN	1	3
HVE	0,6	2
TRI	1,1	3
PAR	2	3
SLA	1,6	4
SPA	2,5	5
LIB	0,5	2
PŘE	1,8	2
VIT	1	2
Celkový průměr kategorie	1,3	

Podle tabulky (Tabulka 1) můžeme říci, že nejúspěšnějším klubem v testování kategorie U8 je Sparta, která dosáhla jak nejvyšší maximální úrovně vedení kotouče, tak i nejvyšší průměrné úrovně. Naopak nejhůře v tomto testování dopadly kluby Liberce a Hvězdy Praha. Maximální dosažená úroveň vedení kotouče u těchto týmů byla 2, zatímco průměrná úroveň u Liberce činila 0,5 a u Hvězdy Praha 0,6, což je výrazně pod průměrem všech hráčů.

Na základě výsledku v tabulce (Tabulka 2) můžeme říci, že nejúspěšnějším klubem se staly Vítkovice, které dosáhly průměrné hodnoty 2,6 a maximální dosažené úrovně 4. Tyto výsledky ukazují na vysokou úroveň dovedností vedení kotouče v tomto klubu. Zároveň ale u tohoto klubu je poměrně malý vzorek hráčů a to může mít vliv na výsledek testování. Dalším velmi úspěšným klubem je Sparta, která má průměrnou hodnotu 2,3 a nejvyšší maximální dosaženou úroveň 7, což je nejlepší individuální výsledek ze všech hráčů. Průměrná hodnota Sparty svědčí o vysoké celkové úrovni dovedností, i když zde mohou být značné rozdíly mezi jednotlivými hráči.

Mezi nadprůměrné kluby patří Slaný a Přerov, oba s průměrnou hodnotou 2,2. Slaný dosáhl maximální úrovně 4, zatímco Přerov maximální úrovně 3. To naznačuje relativně vyrovnanou a vysokou úroveň dovedností mezi hráči těchto klubů. Třinec a Pardubice dosáhly průměrné hodnoty 2, což je nad celkovým průměrem 1,8. Třinec vyniká maximální dosaženou úrovní 6, což značí přítomnost velmi talentovaných hráčů.

Podprůměrné výsledky vykazaly kluby Liberec, Zlín a Hvězda Praha. Liberec dosáhl průměrné hodnoty 1,3 a maximální úrovně 2, což naznačuje potřebu zlepšení dovedností vedení kotouče. Zlín dosáhl průměrné hodnoty 1,4 a maximální úrovně 2, což je mírně pod celkovým průměrem. Hvězda Praha měla nejnižší průměrnou hodnotu 0,3 a maximální dosaženou úroveň 2, což je výrazně pod průměrem všech klubů a ukazuje na značné nedostatky v dovednostech vedení kotouče.

Na základě této analýzy lze konstatovat, že kluby Vítkovice a Sparta vykazují nejvyšší úroveň dovedností vedení kotouče v kategorii U9. Naopak kluby Hvězda Praha a Liberec zaostávají za celkovým průměrem a měly by se zaměřit na zlepšení tréninkových metod a rozvoj základních dovedností hráčů. Celkový průměr kategorie je 1,8, což slouží jako měřítko pro hodnocení výkonů jednotlivých klubů.

Tabulka 2: Výsledky testování jednotlivých klubů kategorie U9

Kategorie U9	Průměrná dosažená hodnota	Maximální dosažená hodnota
ZLN	1,4	2
HVE	0,3	2
TRI	2	6
PAR	2	4
SLA	2,2	4
SPA	2,3	7
LIB	1,3	2
PŘE	2,2	3
VIT	2,6	4
Celkový průměr kategorie	1,8	

Při porovnání výsledků testování dovedností vedení kotouče mezi kategoriemi U8 a U9 se předpokládá, že starší hráči kategorie U9 dosahují lepších výsledků, protože jejich dovednosti s kotoučem by měly být na vyšší úrovni. Pohled na Graf 2 však ukazuje, že tomu tak není u všech klubů.

V klubech Hvězda Praha a Sparta je průměrná dosažená úroveň vedení kotouče hráčů kategorie U8 vyšší než v kategorii U9. Hvězda Praha má nejnižší průměrnou úroveň v kategorii U9 ze všech klubů a druhou nejnižší v kategorii U8, což naznačuje, že dovednosti vedení kotouče jsou v obou kategoriích na nízké úrovni a pod celkovým průměrem všech klubů.

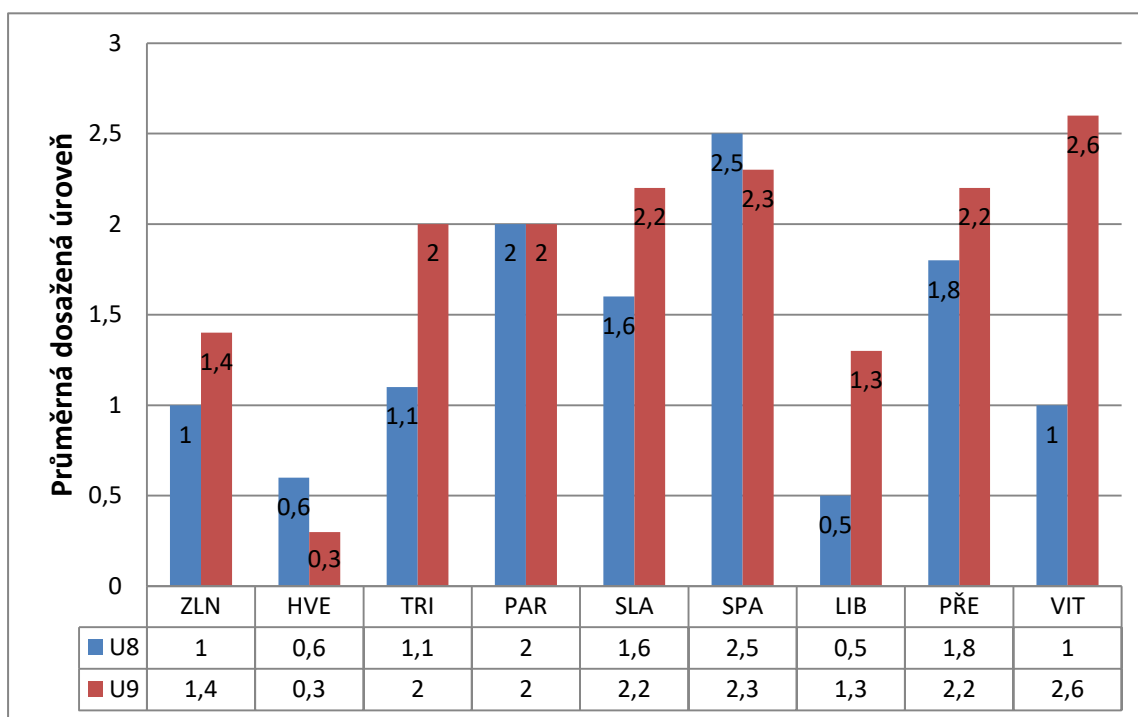
Naopak u Sparty je průměrná úroveň v kategorii U8 (2,5) nejvyšší ze všech klubů. Kategorie U9 nezaostává tolik, protože průměrná úroveň je 2,3, což je druhá nejvyšší v této kategorii hned za Vítkovicemi. To ukazuje, že hráči Sparty v kategorii U8 mají dovednosti vedení kotouče na velmi vysoké, nadprůměrné úrovni, a podobně je tomu i u kategorie U9.

Klub Pardubic dosáhl stejné průměrné úrovně v obou kategoriích (2). Nicméně v kategorii U8 se zúčastnilo pouze 5 hráčů, což může ovlivnit výsledky a nemusí plně odrážet dovednosti vedení kotouče všech hráčů této kategorie v klubu. Stejná situace je u Vítkovic v kategorii U9, kde průměrná úroveň je 2,6, což je nejvíce ze všech klubů v

obou kategoriích. Rozdíl mezi průměrnou úrovní Vítkovic U8 a U9 je největší mezi všemi kluby (1,6).

Naopak nejmenší rozdíly mezi kategoriemi jsou v klubech Pardubic (0), Sparty (0,2) a Hvězdy Praha (0,3). Zlín a Přerov mají rozdíl průměrných hodnot mezi kategoriemi 0,4 a Slaný 0,6, což jsou stále malé rozdíly. Mladší kategorie U8 v těchto klubech nezaostává tolik za kategorií U9 ve svých dovednostech vedení kotouče. Větší rozdíly vykazují kluby Liberec (0,8) a Třinec (0,9), kde jsou rozdíly mezi kategoriemi výraznější a kategorie U8 více zaostává za kategorií U9 ve svých dovednostech vedení kotouče.

Graf 2: Porovnání výsledků průměrné úrovně U8 a U9 dle klubů

4.3 Výsledky jednotlivých hráčů v klubu

V následujících grafech jsou znázorněny výsledky jednotlivých hráčů (h) z každého klubu kategorií U8 a U9. Výsledky jednotlivých hráčů, tedy jejich dosažená úroveň vedení kotouče, jsou porovnány s celkovou průměrnou hodnotou všech hráčů kategorií U8 a U9 dohromady, která činí 1,6. Dále porovnáváme, zda dané dovednosti vedení kotouče odpovídají standardům, které by hráči této kategorie měli ovládat podle US Hockey, Hockey Canada a ČSLH.

V prvním testu se z dovedností, které by měli hráči této kategorie ovládat podle US Hockey, Hockey Canada a ČSLH se v tomto testu objevil krátký driblink a práce spodní ruky na holi.

V druhém testu se objevují dovednosti jako zrychlení s kotoučem, krytí kotouče bekhendem i forhendem, tyto všechny dovednosti podle US Hockey i Hockey Canada a ČSLH by měli hráči dané kategorie ovládat.

Ve třetím testu se objevují dovednosti, jako fintování a naznačení při driblinku, které podle US Hockey ovládají hráči až ve starších kategoriích, a proto je tento test již pro danou kategorii U9 a mladší poměrně náročný. V testu se samozřejmě objevují dovednosti, které již byly součástí testů předešlých, a tak by je hráči měli ovládat, jako je start s kotoučem v před, rozsah pohybu na bekhend, forhend.

V čtvrtém testu musí hráči ovládat stejné dovednosti jako v Testu 1, ale tentokrát v jízdě vpřed. K úspěšnému splnění testu jsou vyžadovány dovednosti, jako je krátký driblink v jízdě vpřed, práce spodní ruky, rozsah pohybu a plynulý přechod z krátkého do dlouhého driblinku v jízdě vpřed. Tyto dovednosti, podle US Hockey, Hockey Canada a ČSLH jsou pro hráče U9 a mladší náročné a obvykle se začínají ovládat až v pozdějším věku. Pro hráče je náročné zkoordinovat jízdu vpřed s krátkým driblinkem a správně přejít do dlouhého driblinku s kvalitní prací spodní ruky na holi.

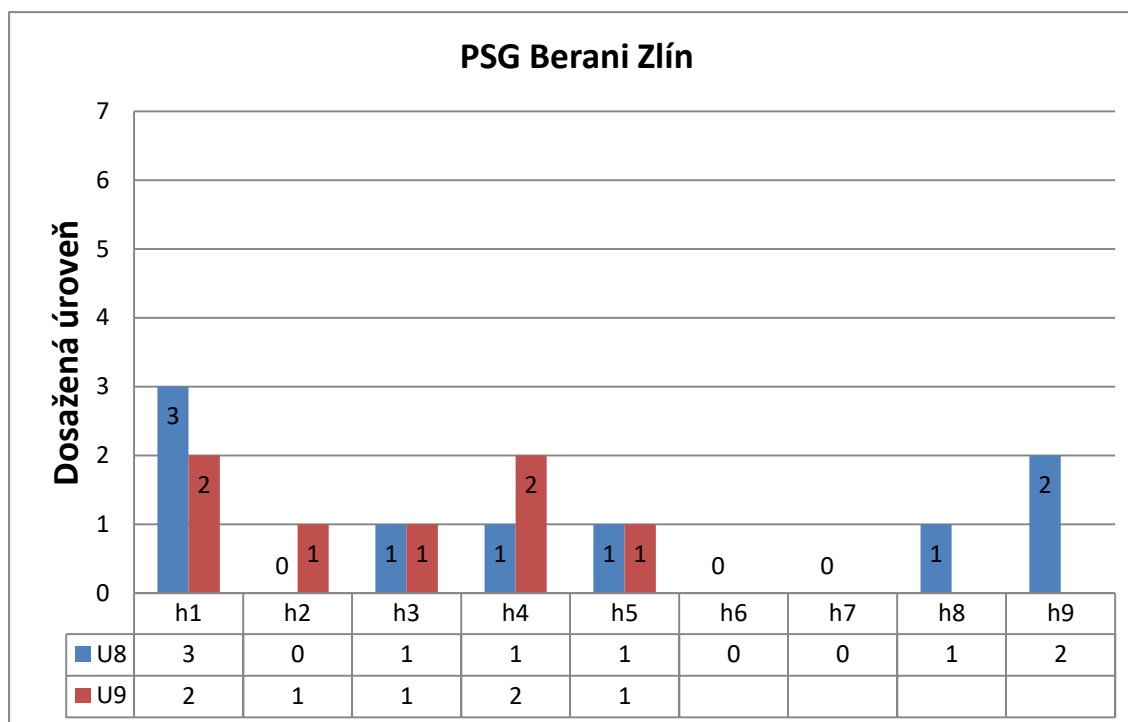
Pátý test byl pro danou kategorii hráčů rovněž poměrně náročný z hlediska dovedností. Dovednosti požadované pro tento test obvykle ovládají hráči spadající do vyšších kategorií. V testu je klíčová dobrá koordinace mezi nohama a rukama současně spolu se schopností vnímat polohu kotouče vzhledem k vlastnímu tělu. Podle Hockey Canada by hráč této kategorie měl být schopen provádět driblink s kotoučem za tělem, avšak prohození kotouče mezi nohama je považováno za náročnější dovednost, typickou pro hráče ve vyšších kategoriích

V šestém testu vedení kotouče se poprvé objevuje jízda vzad. Hráči kategorie U9 a mladší by měli ovládat jízdu vzad, včetně jednoduchého vedení kotouče tažením, jak uvádějí US Hockey, Hockey Canada a ČSLH. V tomto testu je náročný plynulý přechod z krátkého driblinku do dlouhého v jízdě vzad, který mohl dělat hráčům potíže.

Úkolem v sedmém testu je driblink za úrovní těla v jízdě vpřed podle stanov Hockey Canada, US Hockey a ČSLH je dovednost, kterou ovládají hráči až ve starších kategoriích. Tato úroveň vedení kotouče byla hráči nejvyšší dosažená.

Hráči této kategorie by podle standardů US Hockey, Hockey Canada a ČSLH měli zvládnout první a druhou úroveň testování, neboť se v nich objevují pouze dovednosti, které by tito hráči měli ovládat. Pokud hráč nesplní žádnou nebo pouze první úroveň testování, jeho dovednosti považujeme za neodpovídající této kategorii. U hráčů, kteří splní dvě úrovně, považujeme jejich dovednosti vedení kotouče za odpovídající této věkové kategorii. Hráči, kteří splní tři a více úrovní, mají dovednosti vedení kotouče odpovídající vyšším kategoriím. Výsledky všech týmů a tedy i všech hráčů jsou znázorněny v následujících grafech (Graf 3-11)

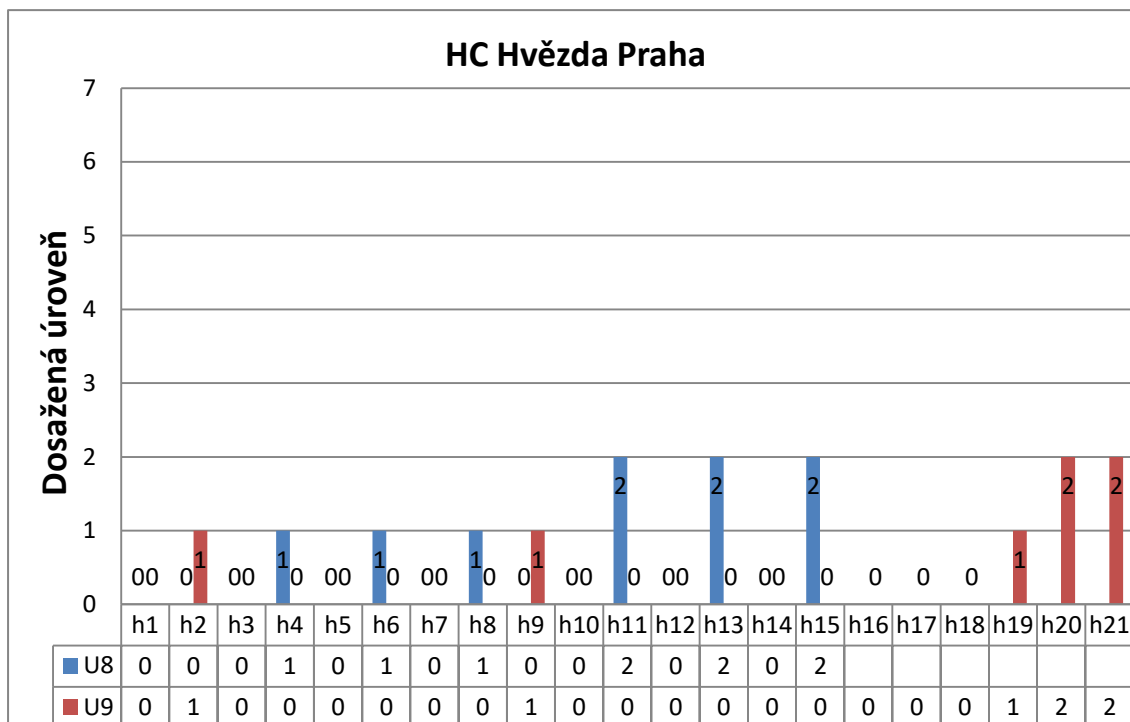
Graf 3: Výsledky testování PSG Berani Zlín

V Grafu 3 můžeme vidět, že z klubu PSG Berani Zlín se testování zúčastnilo pouze 14 hráčů, což je poměrně malý vzorek oproti většině ostatních týmů a výsledky tohoto klubu tím mohou být značně ovlivněny. Průměrná dosažená úroveň klubu je 1,1, což je pod celkovým průměrem. Výsledky testování tohoto klubu tedy hodnotíme jako podprůměrné. Hned 3 hráči nesplnili ani první úroveň testování a 7 hráčů splnilo pouze první úroveň. Dovednosti těchto hráčů neodpovídají dovednostem, které by měli hráči této kategorie ovládat podle standardů US Hockey, Hockey Canada a ČSLH.

Ostatní hráči dosáhli druhé a vyšší úrovně a jejich dovednosti jsou nad celkovým i klubovým průměrem. Konkrétně 3 hráči dosáhli druhé úrovně a jeden hráč třetí úrovně, což je nejlepší výsledek v klubu. Jejich dovednosti vedení kotouče odpovídají standardům dané kategorie.

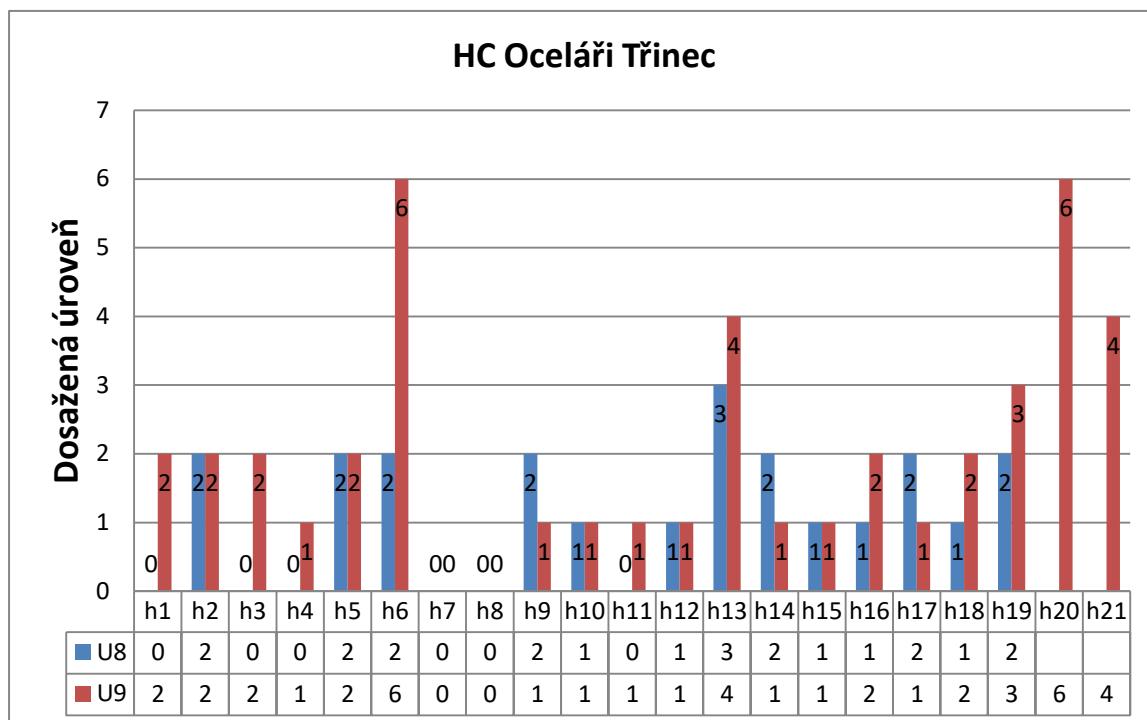
Graf 4: Výsledky testování HC Hvězda Praha

Celkový průměr klubu Hvězdy Praha je 0,4, což je nejnižší klubový průměr ze všech hodnocených klubů. Testování se zde zúčastnilo 36 hráčů, z toho 15 z kategorie U8 a 21 z kategorie U9. Pouze 5 hráčů dosáhlo druhé úrovně, což byla i nejvyšší úroveň, které v tomto klubu hráči dosáhli. Z těchto 5 hráčů byli 3 z kategorie U8 a pouze 2 z kategorie U9.

Dále 6 hráčů dosáhlo první úrovně, zatímco 25 hráčů nesplnilo ani první úroveň testování. Dovednosti vedení kotouče těchto hráčů jsou na velmi nízké úrovni a neodpovídají standardům, které by hráči této kategorie měli ovládat podle US Hockey, Hockey Canada a ČSLH. Výsledky klubu Hvězdy Praha tedy ukazují na výrazné nedostatky v dovednostech vedení kotouče u většiny jejich hráčů, což můžeme vidět v Grafu 4.

Graf 5: Výsledky testování HC Oceláři Třinec

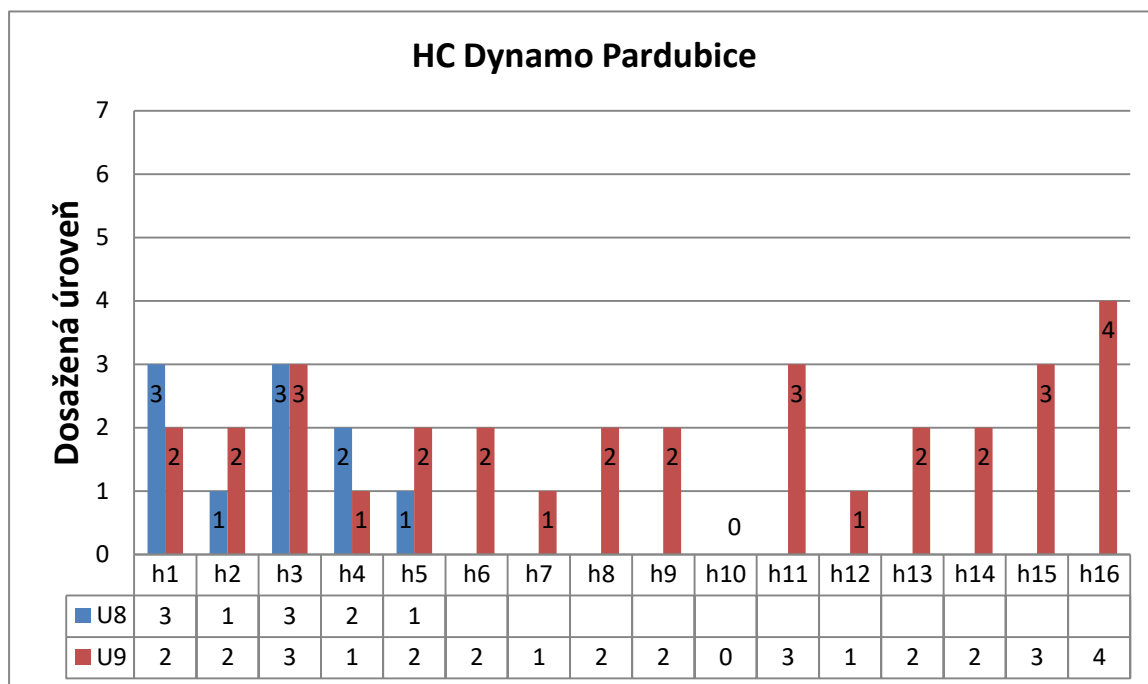

Jak je znázorněno v Grafu 5, z Třince se do testování zapojilo nejvíce hráčů, a to celkem 40, z nichž 19 bylo z kategorie U8 a 21 z kategorie U9. Průměrná dosažená úroveň Třince je 1,6, což odpovídá celkovému průměru všech klubů. Ze 40 hráčů 8 nesplnilo ani první úroveň testování a 13 hráčů uspělo pouze na první úrovni. To znamená, že celkem 21 hráčů nedosáhlo dovedností, které by měli hráči této kategorie mít podle standardů US Hockey, Hockey Canada a ČSLH.

Na druhé úrovni skončilo celkem 13 hráčů. Hráče, kteří postoupili dále a splnili třetí úroveň testování, můžeme hodnotit jako nadprůměrné svými dovednostmi vedení kotouče. Dva hráči skončili na třetí úrovni a dva hráči dosáhli úrovně čtvrté. Jejich dovednosti vedení kotouče odpovídají dovednostem hráčů vyšší kategorie.

Pouze dva hráči pokračovali dál a oba tyto hráči splnili pátou úroveň testování a dokonce i úroveň šestou, což bylo jejich maximum. Jejich dovednosti vedení kotouče odpovídají dovednostem hráčů vyšší kategorie a jsou tedy na velmi vysoké úrovni v porovnání s ostatními hráči a i se stanovami US Hockey, Hockey Canada a ČSLH. Tito hráči dosáhli druhé nejvyšší úrovně ze všech hráčů.

Graf 6: Výsledky testování HC Dynamo Pardubice

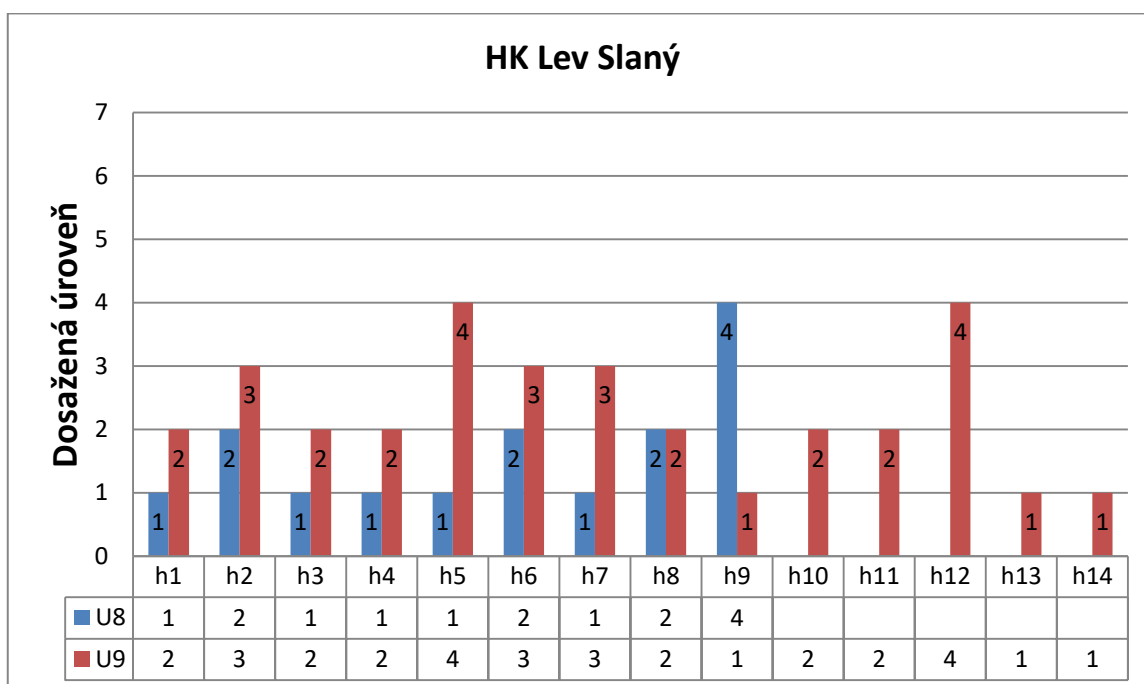

V klubu Pardubice se testování zúčastnilo 21 hráčů, z toho pouze 5 hráčů kategorie U8 a 16 hráčů kategorie U9. Pouze jeden hráč nesplnil ani první úroveň testování a 5 hráčů zvládlo pouze první úroveň. Tito hráči tedy podle standardů US Hockey, Hockey Canada a ČSLH neovládají dovednosti, které by hráči této kategorie měli mít a které se projevují na druhé úrovni testování.

Celkem 16 hráčů splnilo 2 a více úrovní vedení kotouče, což přispělo k průměrné úrovni Pardubic, která je 2, což je nad celkovým průměrem klubů (1,6). Na druhé úrovni skončilo 9 hráčů, 5 hráčů dosáhlo třetí úrovně a pouze jeden hráč splnil čtvrtou úroveň, čímž dosáhl nejlepšího výsledku v klubu. Jeho dovednosti ve vedení kotouče hodnotíme jako nadprůměrné a odpovídající hráčům vyšší kategorie. Výsledky tohoto klubu jsou znázorněny v Grafu 6.

I když byl vzorek hráčů kategorie U8 malý a nemusí plně odrážet celkovou úroveň dovedností vedení kotouče všech hráčů této kategorie v klubu, výsledky hráčů Pardubic hodnotíme jako nadprůměrné. Dovednosti vedení kotouče většiny hráčů odpovídají dovednostem, které mají ovládat hráči jejich kategorie podle US Hockey, Hockey Canada i ČSLH.

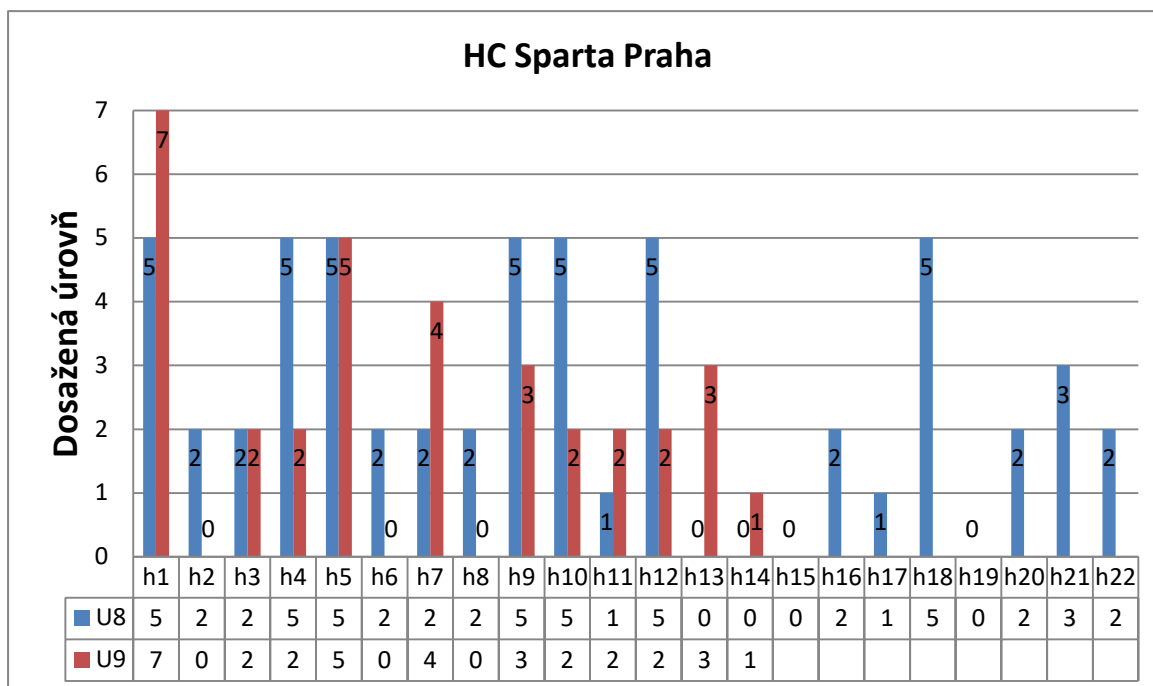
Graf 7: Výsledky testování HK Lev Slaný

V Grafu 7 můžeme vidět výsledky klubu HK Lev Slaný. Ve Slaném se testování zúčastnilo 23 hráčů, z toho 14 hráčů kategorie U9 a 9 hráčů kategorie U8. Průměrná dosažená úroveň tohoto klubu je 1,9, což je vyšší než celková průměrná úroveň ostatních klubů. Proto můžeme klub Slaný hodnotit jako nadprůměrný. V tomto klubu se nestalo, aby hráč neuspěl na první úrovni testování, což znamená, že každý hráč zvládl alespoň jednu úroveň.

Hráči kteří uspěli pouze u první úrovně vedení kotouče lehce svými dovednostmi zaostávají oproti ostatním hráčů, neboť hráči této kategorie by podle US Hockey Hockey Canada a ČSLH měl dovednosti objevující se ve druhé úrovni testování, by měli ve své kategorii ovládat. Maximální dosažená úroveň byla 4, které dosáhli tři hráči – jeden z kategorie U8 a dva z kategorie U9. Dovednosti vedení kotouče hráčů v tomto klubu jsou na poměrně dobré úrovni, což potvrzuje průměrná dosažená úroveň klubu, dosažení alespoň první úrovně u všech hráčů, a také přítomnost hráčů, kteří vynikají svými dovednostmi nad ostatními a jejichž dovednosti odpovídají hráčům vyšší kategorie.

Graf 8: Výsledky testování HC Sparta Praha

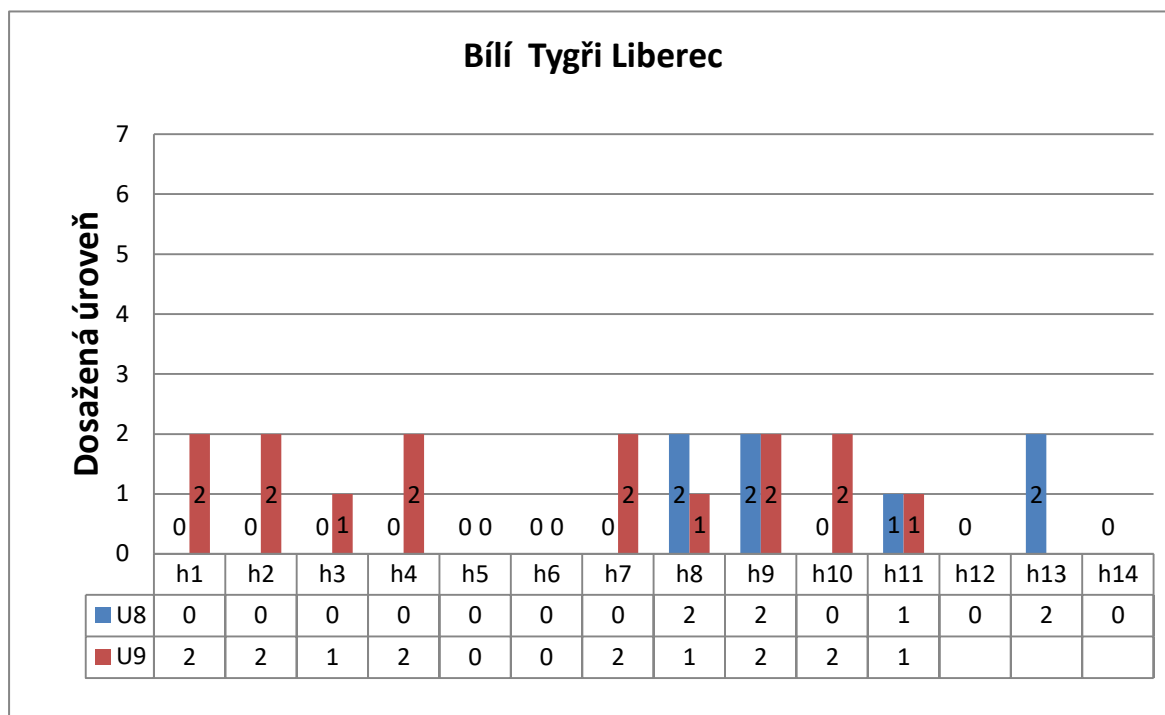

Výsledky testování v Grafu 8 patří klubu HC Sparta Praha. Testování v klubu HC Sparta Praha se zúčastnilo 36 hráčů, z toho 22 hráčů v kategorii U8 a 14 hráčů v kategorii U9. Průměrná dosažená úroveň klubu je 2,4. Z tohoto velkého počtu hráčů pouze 7 nesplnilo ani první úroveň testování, což znamená, že jejich dovednosti vedení kotouče neodpovídají ani základním dovednostem, které by měli v této kategorii ovládat.

Nejvyšší dosažená úroveň byla 7, což je také nejvyšší úroveň ze všech hráčů testování. Hráč klubu HC Sparta Praha z kategorie U9, který dosáhl této úrovně, svými dovednostmi ve vedení kotouče odpovídá hráčům z vyšších kategorií a jeho výsledky jsou na velmi vysoké úrovni. Páté úrovně dosáhlo 8 hráčů, z nichž 7 bylo z kategorie U8. Dovednosti těchto hráčů jsou také na vysoké úrovni a odpovídají dovednostem hráčů vyšší kategorie, stejně jako u hráče, který dosáhl čtvrté úrovně a to podle stanov US Hockey, Hockey Canada a ČSLH

Nejvíce hráčů skončilo na druhé úrovni testování, celkem 13. Celkově klub HC Sparta Praha vykazuje nadprůměrné výsledky a vysokou úroveň dovedností ve vedení kotouče v obou kategoriích.

Graf 9: Výsledky testování Bílí Tygři Liberec

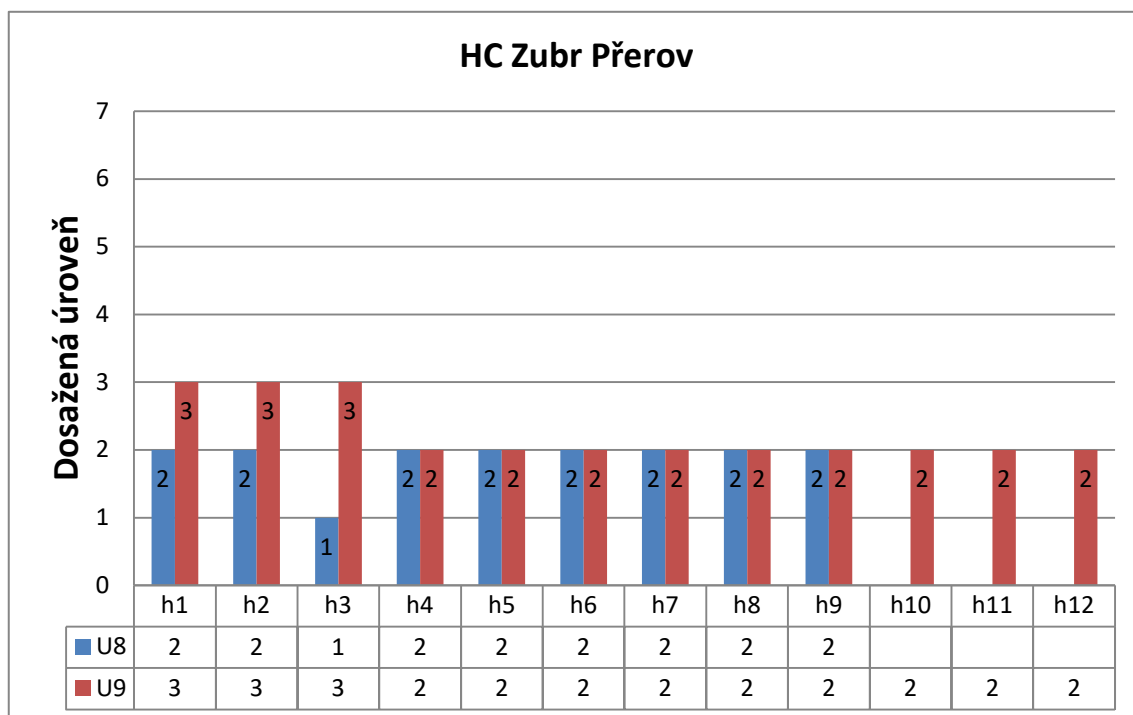

V Grafu 9 lze vidět výsledky Tigrů Liberec. V Liberci se do testování zapojilo 25 hráčů, z toho 14 hráčů kategorie U8 a 11 hráčů kategorie U9. Výsledky tohoto týmu nebyly příliš uspokojivé. V grafu je patrné, že mnoho hráčů nedosáhlo ani první úrovně testování, a průměrná úroveň tohoto klubu je 0,8, což je pod celkovým průměrem. Liberec tedy hodnotíme jako podprůměrný klub, pokud jde o výsledky v testování dovedností vedení kotouče.

Tento výsledek je ovlivněn tím, že 12 hráčů nesplnilo první úroveň a pouze 3 hráči dosáhli první úrovně. I když hráči, kteří splnili pouze první úroveň, můžeme v rámci klubu hodnotit jako lehce nadprůměrné, jejich dovednosti jsou v porovnání s celkovým průměrem všech hráčů podprůměrné a neodpovídají dovednostem, které by měli hráči této kategorie ovládat.

Nejvyšší dosažená úroveň byla 2, které dosáhlo devět hráčů. Jejich dovednosti odpovídají úrovni požadované pro hráče této kategorie podle standardů US Hockey, Hockey Canada a ČSLH.

Graf 10: Výsledky testování HC Zubr Přerov

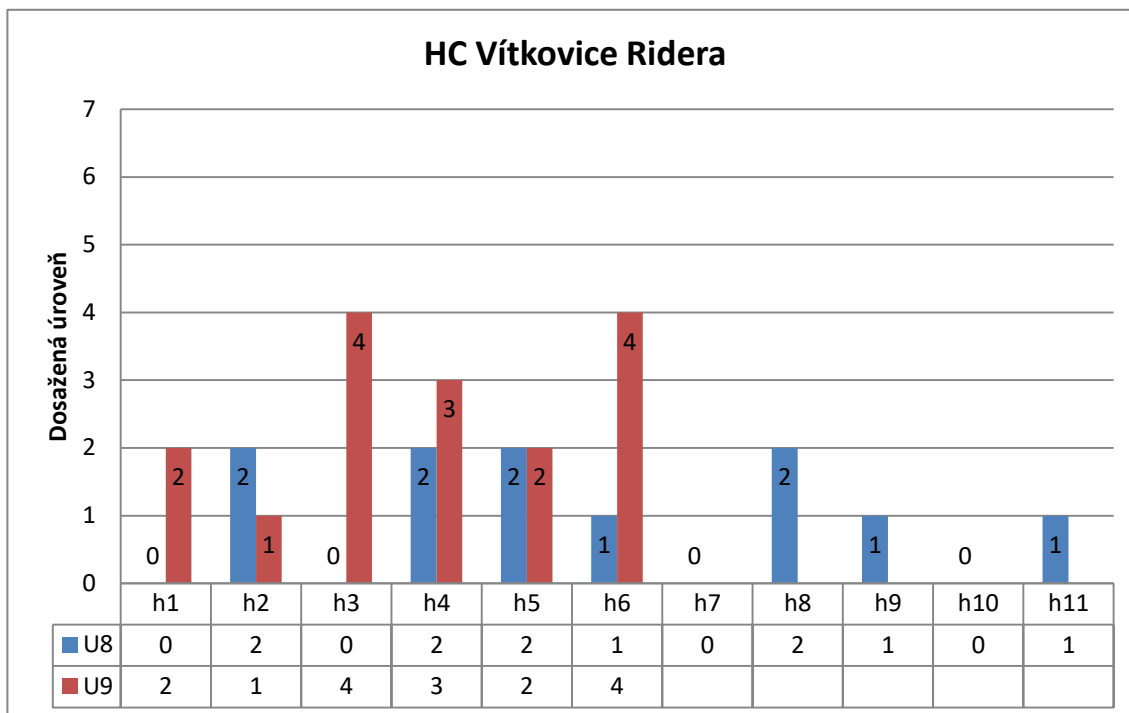

V Grafu 10 jsou výsledky hráčů Přerova. Přerov byly nejvyrovnanější ze všech klubů. V kategorii U8 se testování zúčastnilo 9 hráčů a v kategorii U9 12 hráčů. Všichni hráči splnili alespoň první úroveň, což je pozitivní ukazatel základních dovedností. Klub dosáhl druhé nejvyšší průměrné úrovně mezi všemi kluby, konkrétně 2,1.

Jediný hráč, který skončil na první úrovni, má dovednosti, které neodpovídají standardům očekávaným od hráče této kategorie. Na druhé úrovni skončilo 17 hráčů, což představuje většinu testovaných. Maximální dosažená úroveň byla úroveň 3, kterou dosáhli 3 hráči.

Těchto 20 hráčů celkově vykazuje dovednosti, které odpovídají standardům stanoveným US Hockey, Hockey Canada a ČSLH pro tuto věkovou kategorii. Výsledky Přerova tak naznačují, že hráči mají solidní základy a většina z nich splňuje očekávané dovednostní úroveň.

Graf 11: Výsledky Testování HC Vítkovice Ridera

V klubu Vítkovice v Grafu 11, hodnotíme menší vzorek hráčů než u většiny klubů, neboť do testování se zapojilo 17 hráčů, z toho 11 v kategorii U8 a pouze 6 v kategorii U9. Průměrná dosažená úroveň klubu je 1,6, což odpovídá celkovému průměru klubů.

Čtyři hráči nesplnili ani první úroveň a tři hráči splnili pouze první úroveň. Tito hráči nemají dovednosti na dobré úrovni a neodpovídají standardům očekávaným od hráčů této kategorie podle US Hockey, Hockey Canada a ČSLH. Naopak hráči, kteří splnili alespoň druhou úroveň, jsou považováni za odpovídající těmto standardům. Šest hráčů dosáhlo druhé úrovně a jeden hráč splnil třetí úroveň.

Nejvyšší dosažená úroveň byla úroveň 4, kterou splnili dva hráči. Tito hráči svými dovednostmi ve vedení kotouče odpovídají hráčům vyšší kategorie podle standardů US Hockey, Hockey Canada a ČSLH.

Celkově lze říci, že většina hráčů Vítkovic dosáhla průměrné úrovně, přičemž několik hráčů vyniká svými dovednostmi a odpovídá standardům vyšší kategorie.

Celkem tedy z 233 hráčů neuspělo v první úrovni testu 60 hráčů, což představuje 25,7 % hráčů, kteří nezvládli ani nejjednodušší úroveň a neovládají základní dovednosti vedení kotouče. Tedy 173 hráčů uspělo v prvním testu, tedy 74,2%.

Ze 173 hráčů druhou úroveň testové baterie splnilo 122 hráčů (52,3%), tedy 51 hráčů bylo neúspěšných. Tito hráči již neovládají dovednosti potřebné pro zvládnutí druhé úrovně a jejich dovednosti neodpovídají standardům, které by hráči této kategorie měli ovládat. Ovládají pouze nejjednodušší dovednosti vedení kotouče.

Dovednosti druhé úrovně vedení kotouče jsou sice náročnější než u první úrovně, ale stále by je hráči této kategorie podle US Hockey, Hockey Canada i ČSLH měli ovládat. Tato úroveň dovedností tedy odpovídá této kategorii.

Ke třetí úrovni postoupilo 122 hráčů, z nichž 84 hráčů ji nezvládlo a skončilo na druhé úrovni testové baterie. Dále pokračovalo 38 hráčů (16,3 %) Mezi 2. A 3.úrovní testové baterie byl největší úbytek hráčů. V této úrovni testování se již objevují dovednosti, které ovládají spíše hráči vyšších kategorií (např. fintování, naznačení).

Ze 38 hráčů úspěšných v úrovni třetí, uspělo v další, čtvrté úrovni 20 hráčů (8,5%). Čtvrtá úroveň testování byla již náročná pro hráče této kategorie.

Na páté úrovni uspělo pouze 11 hráčů (4,7 %), což znamená, že 9 hráčů z 20 skončilo na čtvrté úrovni. Z 11 hráčů jen 3 hráči splnili úroveň šestou. Pouze jeden hráč zvládl úroveň sedmou a dosáhl nejlepšího výsledku ze všech hráčů.

Podle US Hockey, Hockey Canada a ČSLH by hráči této kategorie měli zvládnout dovednosti prvních dvou úrovní této testové baterie, podle dovedností vedení kotouče, které se v nich objevují. Tyto 2 úrovně splnilo 122 hráčů z 233 tedy 52,3% hráčů, o kterých můžeme tedy říci, že jejich dovednosti vedení kotouče odpovídají dovednostem hráčů této kategorie. A 16,3% hráčů (38 hráčů) vykazovali dovednosti vedení kotouče hráčů vyšších kategorií a splnili tedy 3 a více úrovní. Naopak 47,7% 111 hráčů uspělo pouze v první úrovni, nebo ani v první úrovni testování, a tito hráči svými dovednostmi vedení kotouče neodpovídají dovednostem hráčů této kategorie.

Tabulka 3: Počet úspěšných hráčů dle úrovně

	1.úroveň	2.úroveň	3.úroveň	4.úroveň	5.úroveň	6.úroveň	7.úroveň
Počet úspěšných hráčů	173 (74,2%)	122 (52,3%)	38 (16,3%)	20 (8,5%)	11 (4,7%)	3 (1,2%)	1 (0,4%)

4.4 Porovnání “větších“ a “menších“ klubů

Porovnáváme mezi sebou 3 velké renomované kluby- Sparta Praha, Oceláři Třinec a Bílí Tygři Liberec s třemi menšími kluby- Hvězda Praha, Lev Slaný a Zubr Přerov.

Tabulka 4: Porovnání průměrné úrovně 6 klubů

Větší kluby	Průměrná úroveň U8	Průměrná úroveň U9
Sparta Praha	2,5	2,3
Oceláři Třinec	1,1	2
Bílí Tygři Liberec	0,5	1,3
Celkový průměr	1,6	
Menší kluby	Průměrná úroveň U8	Průměrná úroveň U9
Hvězda Praha	0,6	0,3
Lev Slaný	1,6	2,2
Zubr Přerov	1,8	2,2
Celkový průměr	1,5	

Tabulka 5: Porovnání maximální úrovně 6 klubů

Větší kluby	Maximální úroveň U8	Maximální úroveň U9
Sparta Praha	5	7
Oceláři Třinec	3	6
Bílí Tygři Liberec	2	2
Menší kluby		
Hvězda Praha	2	2
Lev Slaný	4	4
Zubr Přerov	2	3

Sparta Praha vykazuje nejvyšší průměrné i maximální úrovně v obou kategoriích, což naznačuje vysokou úroveň tréninku. Nejvyšší dosažená úroveň 7 v kategorii U9 je nejlepší výsledek ze všech klubů. A tedy jsou viditelné výrazné rozdíly v dovednostech vedení kotouče oproti menším klubům, ale i těm ze skupiny větších.

U Třince již rozdíly oproti menším klubům nejsou dokonce průměrná dosažená úroveň je u Slaného a Přerova vyšší než u Třince. Výrazné rozdíly mezi maximálními úrovněmi ukazují na přítomnost nadaných jedinců v klubu v kategorii U9, kde 2 hráči v klubu dosáhli až šesté úrovně. Oceláři Třinec vykazují výrazné zlepšení v kategorii U9, což naznačuje efektivní tréninkový program, který rozvíjí dovednosti hráčů s věkem.

Bílí Tygři Liberec vykazují nejnižší výsledky mezi velkými kluby, což poukazuje na potřebu zlepšení tréninkových metod a zaměření na rozvoj základních dovedností. Ačkoli mezi kategoriemi U8 a U9 je viditelné zlepšení, většina hráčů stále nedosahuje ani základní úrovně dovedností. Maximální dosažená úroveň je v obou kategoriích 2. V kategorii U8 jsou výsledky Liberce shodné s Hvězdou Praha a Přerovem, přičemž Slaný vyniká s nejvyšší dosaženou úrovní 4. V kategorii U9 má Slaný opět vyšší dosaženou maximální úroveň (4), stejně tak jako Přerov (3).

Výsledky testů Liberce kategorie U8 jsou srovnatelné z menších klubů pouze s Hvězdou Praha, a v kategorii U9 Liberec mírně vyniká pouze ve srovnání s Hvězdou Praha. Slaný a Přerov mají celkově lepší výsledky testování než Liberec a Třinec, což

ukazuje na efektivnější tréninkové metody a rozvoj dovedností přestože se jedná o menší kluby.

Menší kluby tedy nezaostávají svými dovednostmi oproti klubu větším, naopak Lev Slaný a Přerov vykazuje stabilní a vyrovnané výsledky, což naznačuje konzistentní úroveň tréninku a dovedností mezi hráči a může to naznačovat dobrou strukturu tréninku. Všichni hráči těchto dvou klubů splnili alespoň první úroveň, což je pozitivní ukazatel základních dovedností, v porovnání s většími týmy, u kterých byl vždy alespoň jeden hráč, který nesplnil ani první úroveň dovedností vedení kotouče. Výsledky Přerova a Slaného naznačují, že hráči mají solidní základy a většina z nich splňuje očekávané dovednostní úrovně.

Porovnání výsledků testování dovedností vedení kotouče mezi většími kluby (Sparta, Liberec, Třinec) a menšími kluby (Hvězda Praha, Slaný, Přerov) ukazuje, že kromě Sparty větší kluby výrazně nevynikají nad menšími kluby. Výsledky klubů Třinec, Přerov a Slaný jsou poměrně vyrovnané, přičemž Přerov a Slaný mírně vynikají nad Třincem. Nejhorší výsledky vykazují Liberec a Hvězda Praha.

Lze tedy konstatovat, že velikost klubu v tomto testování nehrála zásadní roli. Výsledky naznačují, že menší kluby jako Slaný a Přerov mohou díky efektivním tréninkovým metodám a zaměření na rozvoj dovedností dosahovat srovnatelných, ne-li lepších výsledků než některé větší kluby. To poukazuje na důležitost kvalitního tréninkového programu a individuálního přístupu k rozvoji hráčů, který může překonat výhodu větší velikosti a zdrojů klubu

5 DISKUZE

Analýza úrovně vedení kotouče u hráčů kategorie U9 a mladších odhalila několik cenných dat, která poskytují hlubší vhled do aktuálních dovedností hráčů a identifikují oblasti vyžadující zlepšení. Tato data jsou klíčová pro identifikaci mezer a nedostatků v tréninkovém procesu. Testovací systém použitý v této studii je finančně i materiálně nenáročný, tudíž kluby by neměli mít větší problém využít tuto testovou baterii i ve svém klubu, což pomůže klubům následně snadno zjistit, na které oblasti tréninku by se měly zaměřit.

Výsledky analýzy umožňují trenérům identifikovat slabé a silné stránky hráčů, což je důležité pro zkvalitnění tréninkového procesu a zdokonalení vedení kotouče. Studie ukazuje, na čem je třeba pracovat, a poskytuje konkrétní doporučení pro zlepšení dovedností hráčů. Dále umožňuje porovnat výkonnost a dovednosti hráčů jak mezi jednotlivými kluby, tak i mezi hráči z menších a větších klubů.

Pro trenéry tato studie slouží jako nástroj pro hodnocení dovedností hráčů a jejich porovnání se spoluhráči i hráči z ostatních klubů. Výsledky ukazují, jak jednotliví hráči stojí oproti celkovému průměru všech testovaných hráčů. Je třeba poznamenat, že výsledky mohou být ovlivněny tím, že některé týmy v této kategorii nemusely věnovat dostatečnou pozornost tréninku vedení kotouče a zaměřovaly se na jiné dovednosti. To mohlo ovlivnit výsledky jak klubů, tak i jednotlivých kategorií.

Celkově tato studie přináší cenné poznatky, které mohou výrazně přispět ke zlepšení tréninkových metod a rozvoji hráčů v kategoriích U9 a mladších. Studie čerpala data z dostatečného vzorku hráčů a to od 233 hráčů, v kategorii U8 od 113 hráčů a v kategorii U9 od 120 hráčů.

Úroveň motorických dovedností hráčů má zásadní vliv na výsledky a dosažené úrovně vedení kotouče. Jak uvádí Křištofič (2006), u dětí v tomto věku je kladen důraz především na rozvoj koordinace a motorických dovedností. Děti často vykonávají zbytečné pohyby nebo souhyby, a zároveň plně neovládají svou motoriku, protože jejich nervová soustava ještě není plně vyvinuta. To způsobuje, že jejich pohyby s kotoučem nejsou plynulé a dokonale koordinované.

Podle standardů US Hockey, Hockey Canada a ČSLH by hráči měli úspěšně zvládnout první dvě úrovně testové baterie, protože tyto testy zahrnují dovednosti, které by hráči

této kategorie měli ovládat. 52,3 % hráčů splnilo tyto dvě úrovně, což znamená, že jejich dovednosti odpovídají požadovaným standardům. Zbýlých 47,7 % hráčů tyto úrovně nedosáhlo, což naznačuje nedostatečné zvládnutí základních dovedností vedení kotouče.

Dále bylo zjištěno, že velikost klubu nemá významný vliv na úroveň dovedností vedení kotouče hráčů. Hráči z menších klubů, které mají menší hráčskou základnu, horší tréninkové podmínky (pouze jedna plocha, méně pomůcek) a nižší kvalitu zázemí, dosahují v několika případech lepších výsledků než hráči z větších klubů.

V reakci na výsledky testování a s cílem zlepšit dovednosti hráčů navrhuji následující strategie:

Zavedení specializovaných drilových cvičení: Specifická tréninková cvičení by měla být zařazena na začátku tréninku na několik minut a následně integrována do herních cvičení během tréninku. Zařazení těchto dovedností do herních cvičení je velmi účinnou metodou zlepšení těchto povinností i podle US Hockey (2018) a Hockey Canada (2020). Tato cvičení by měla podporovat implicitní rozvoj dovedností vedení kotouče. Implementace těchto doporučení může významně přispět k rozvoji dovedností vedení kotouče u hráčů kategorie U9 a mladších, a to bez ohledu na velikost a podmínky klubu.

6 ZÁVĚR

V této bakalářské práci jsme se zaměřili, na analýzu úrovně vedení kotouče u hráčů ročníku U9 a mladších. Chtěli jsme analyzovat, jaké nejvyšší hodnoty testové baterie, která se skládala celkem ze sedmnácti testů, hráči dosáhnou a jaká bude průměrná hodnota v této testové baterii z testovaných 233 hráčů. Průměrná hodnota v testové baterii byla 1,6 hráči se tedy v průměru dostali mírně pod 2. úroveň testové baterie. Na základě těchto testů jsme zjistili, že 111 hráčů, tedy 47,7% hráčů nesplnilo více jak jednu úroveň a tak jejich úroveň dovedností můžeme hodnotit jako podprůměrnou a neodpovídající dovednostem kategorie U9 a mladších podle USA Hockey, Hockey Canada, a ČSLH. Zbylých 122 hráčů tedy 52,3% tyto dovednosti podle USA Hockey, Hockey Canada, či ČSLH splňuje, neboť všechny úrovně ve kterých jsou dovednosti odpovídající dovednostem této kategorie U9 a mladších tito hráči splnili ba i někteří ovládají dovednosti pro hráče z vyšších kategorií. Nejvyšší dosažená úroveň, byla úroveň 7, které dosáhl pouze jeden hráč, jehož dovednosti byly hodnoceny, jako velmi nadprůměrné.

Pro tuto práci byly položeny tři výzkumné otázky. První otázka zní:

„Jaké úrovně vedení kotouče v průměru dosahují hráči kategorie U9 a U8?

Jak je výše zmíněno průměrná úroveň vedení kotouče v této testové baterii byla 1,6. U hráčů kategorie U8 je průměrná úroveň 1,3 a u kategorie U9 je to 1,8.

Druhá výzkumná otázka zní:

„Jak se liší úroveň dovedností vedení kotouče hráčů U9 a U8?“

Dovednosti vedení kotouče kategorie U9 v celkovém průměru a u většiny týmů jsou na vyšší úrovni než u kategorie U8. Pouze v klubech Hvězdy Praha, Sparta Praha měli hráči kategorie U8 lepší výsledky a vyšší průměrnou úroveň a klub Dynamo Pardubice má obě kategorie a stejné úrovni se stejnou průměrnou úrovní dovedností vedení kotouče.

Třetí výzkumná otázka:

„Odpovídají dovednosti hráčů ročníku U9 a mladších, dovednostem dané kategorie podle US Hockey, Hockey Canada a ČSLH?“

Dovednosti odpovídající kategorii U9 a mladší splnilo 52,3% hráčů, přesně 122 hráčů z 233, tedy více jak polovina hráčů tyto dovednosti ovládá, jak už bylo zmíněno výše, což hodnotím jako pozitivní.

Výsledky této analýza nám ukazují, že více jak polovina hráčů kategorii U9 a mladší ovládá dovednosti odpovídající této kategorii. Nejčastěji měli hráči nedostatky v práci spodní ruky na holi, což je limitovalo ve splnění testů. Dále byla velkým problémem koordinace rukou a nohou současně a práce s kotoučem na bekhendu.

Na základě těchto zjištění bych se v tréninku zaměřil na zmíněné nedostatky hráčů, které byly největším problémem ve splnění testů. Zařadit do tréninku více cvičení na práci s kotoučem jak v drillových tak i více herních cvičení, jako zábavnější formu tréninku, velmi důležitou pro tuto kategorii. Zaměřil bych se v tréninku hlavně na pohyb spodní ruky, který je zásadní pro zlepšení dovedností s kotoučem. Pohyb Spodní ruky na holi jde zlepšovat jak při cvičeních na ledě tak i mimo něj, stejně jako ostatní dovednosti s kotoučem, můžeme mimo led zdokonalovat za pomoci míčku nebo speciálních kotoučů pro tento trénink.

7 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

- GUTT, K.; PACINA, V. Malá encyklopedie ledního hokeje. Praha: Olympia, 1986.
- HAVLÍČKOVÁ, L. a kol. Fyziologie tělesné zátěže I. 2. vyd. Praha: Nakladatelství Karolinum, 2004. ISBN 80-7184-875-1.
- KAPLAN, A. – VÁLKOVÁ, N. Atletika pro děti a jejich rodiče, učitele a trenéry. Praha: Olympia, 2009.
- KOSTKA, V. Moderní hokej. 1. vyd Praha: Olympia, 1971.
- KOSTKA, V. Moderní hokej. 2. vyd. Praha: Olympia, 1984.
- KREJČÍKOVÁ, E. Vývojová psychologie pro učitele. 1. vyd. Praha: SPN, 1986.
- LANGMEIER, J. – KREJČÍŘOVÁ, D. Vývojová psychologie. Praha: Grada, 1998. ISBN 80-7169-195-X.
- LINC, R. Biologie člověka pro pedagogické fakulty. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1970.
- MÁČEK, M. – MÁČKOVÁ, J. Fyziologie tělesných cvičení. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 1997. ISBN 80-210-1604-3.
- NEUMAN, Jan. Cvičení a testy obratnosti, vytrvalosti a síly. 1. vyd. Praha: Portál, 2003. ISBN 80-7178-730-2.
- PAVLIŠ, Z. a kol. Příručka pro trenéry ledního hokeje I. Část. Praha: Český svaz ledního hokeje, 1998.
- PAVLIŠ, Z. a kol. Školení trenérů ledního hokeje: vybrané obecné obory. 1. vyd. Praha: Český svaz ledního hokeje, 2003. ISBN 80-900063-8-8.
- PERIČ, T. Sportovní příprava dětí. Praha: Grada, 2004. ISBN 80-247-0683-0.
- PERIČ, Tomáš. Lední hokej: trénink budoucích hvězd. Praha: Grada, 2002. ISBN 8024704722.
- VILÍMOVÁ, V. Didaktika tělesné výchovy. Brno: Paido, 2002. ISBN 80-7315-033-6.
- VOJTA, Z. et al. Školení trenérů ledního hokeje licence B. Příprava na ledě. Praha: ČSLH, 2016.

7.1 Elektronické zdroje

DOLEŽÍ, Linda. *Začínáme učit češtinu pro děti-cizince* [online]. Praha 9: Asociace učitelů češtiny jako cizího jazyka, 2014 [cit. 2023-12-20]. ISBN 978-80-260-5587-7.

Dostupné z: https://www.researchgate.net/profile/Linda-Krahula-Dolezi/publication/349403416_Zaciname_ucit_cestinu_pro_deti-cizince_mladi_skolnik_vek_Prirucka_pro_lektorky_a_lektory/links/602e6369299bf1cc26d4d5bb/Zaciname-ucit-cestinu-pro-deti-cizince-mladi-skolnik-

Hockey Canada. U9 Player Pathway. [online] 2022. Dostupné z: <https://cdn.hockeycanada.ca/hockey-canada/Hockey-Programs/Coaching/u9-program/downloads/2022/u9-player-pathway-e.pdf>

Sport Ngin. Skill Progression Manual. [online] 2019. Dostupné z: https://cdn1.sportngin.com/attachments/document/0066/4690/Skill_Progression_Manual_19_FINAL.pdf

IHS. Online. Dostupné z: <https://www.icehockeysystems.com/>. [cit. 2023-12-20].

International Ice Hockey Federation. IIHF Skills Challenge Manual. [online] Dostupné z: https://webarchive.iihf.com/fileadmin/user_upload/PDF/100Year/IIHF_Skills_Challenge_Manual.pdf

International Ice Hockey Federation. Coaching. [online] Dostupné z: <https://www.iihf.com/en/coaching>

U11 CANADIAN PLAYER PATHWAY. Online. Hockey Canada. Dostupné z: <https://cdn.hockeycanada.ca/hockey-canada/Hockey-Programs/Coaching/u11-program/downloads/2022/u11-player-pathway-e.pdf>. [cit. 2023-12-20].

VOJTA, Zdeněk. *Metodika sportovní přípravy*. Online. Dostupné z: <https://www.ceskyhokej.cz/data/document/file/metodika-sportovni-pripravy-v-jednotlivych-vekovych-kategoriich.pdf>. [cit. 2023-12-20].

8 SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1: Jízda prudkým obloukem kolem kuželu s kotoučem na forhendu, jízda prudkým obloukem kolem kužel s kotoučem na bekhendu (IHS, 2023).....	56
Obrázek 2: Naznačení přihrávký po ruce s vyjetím přes ruku (IHS, 2023).....	57
Obrázek 3: Krátký driblink v jízdě vpřed s puštěním kotouče do forhendu (IHS, 2023)	58
Obrázek 4: Prohození kotouče mezi nohama s přikopnutím při jízdě vpřed (IHS, 2023)	58
Obrázek 5: Dlouhý driblink při jízdě vzad (IHS, 2023)	59
Obrázek 6: Driblink za úrovní těla při jízdě vpřed (IHS, 2023)	60

9 SEZNAM TABULEK

Tabulka 1: Výsledky testování jednotlivých klubů U8	29
Tabulka 2: Výsledky testování jednotlivých klubů kategorie U9.....	31
Tabulka 3: Počet úspěšných hráčů dle úrovně.....	45
Tabulka 4: Porovnání průměrné úrovně 6 klubů	45
Tabulka 5: Porovnání maximální úrovně 6 klubů	46

10 SEZNAM GRAFŮ

Graf 1: Počet testovaných hráčů podle kategorie a klubu	27
Graf 2: Porovnání výsledků průměrné úrovně U8 a U9 dle klubů	32
Graf 3: Výsledky testování PSG Berani Zlín.....	35
Graf 4: Výsledky testování HC Hvězda Praha	36
Graf 5: Výsledky testování HC Oceláři Třinec	37
Graf 6: Výsledky testování HC Dynamo Pardubice.....	38
Graf 7: Výsledky testování HK Lev Slaný	39

Graf 8: Výsledky testování HC Sparta Praha	40
Graf 9: Výsledky testování Bílí Tygři Liberec	41
Graf 10: Výsledky testování HC Zubr Přerov	42
Graf 11: Výsledky Testování HC Vítkovice Ridera.....	43

11 PŘÍLOHY

11.1 Popis jednotlivých testů

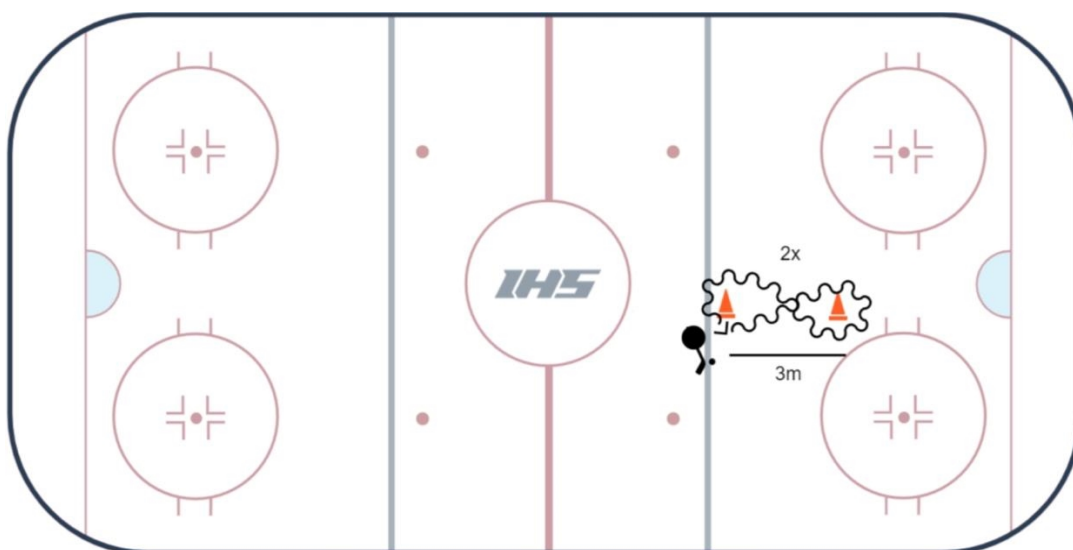
Test 1

Zadáním prvního testu byl krátký driblink na místě s puštěním kotouče do forhendu. Pro splnění testu musel hráč udržet kotouč před tělem a z krátkého driblingu po dvou zamícháních plynule pustit kotouč do forhendu a zpátky přejít do krátkého driblinku. Bez přerušení pohybu a ztráty kotouče hráč toto opakuje celkem 3x. Hlavní je plynulost pohybu a práce spodní ruky na holi, při pohybu do forhendu. Tento test je považován za nesplněný, pokud hráč nemá kotouč pod kontrolou, kotouč mu ujíždí, staví se na hranu, driblink není plynulý, anebo hráč nepracuje spodní rukou na holi.

Test 2

Hráč startuje s kotoučem jízdou vpřed ke kuželi, který objíždí prudkým obloukem s kotoučem na forhendu, poté startuje k druhému kuželi, který objíždí s kotoučem na bekhendu. Toto hráč opakuje 2x v maximální rychlosti. Kužely jsou ve vzdálenosti 3 m od sebe. Hráč musí mít kotouč pod kontrolou a plynule vyjíždět oblouky jak s kotoučem na forhendu, tak i na bekhendu. Pokud hráč neudrží kotouč pod kontrolou a musí pro kotouč dojíždět mimo trasu nebo pohyb není plynulý, je pomalý či se hráč dokonce zastaví test je považován za nesplněný.

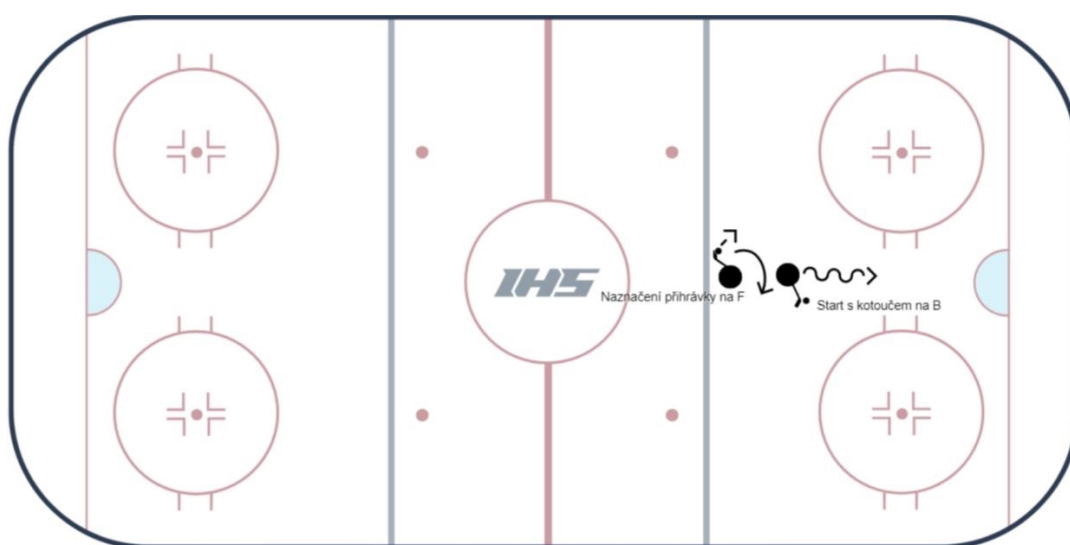
Obrázek 1: Jízda prudkým obloukem kolem kuželu s kotoučem na forhendu, jízda prudkým obloukem kolem kužel s kotoučem na bekhendu (IHS, 2023)

Test 3

V tomto testu stojí hráč na místě s kotoučem na forhendu. Hráč naznačí přihrávku forhendem, a přechází s kotoučem do bekhendu a současně startuje jízdou vpřed. Hráči nesmí kotouč ztratit při naznačení, ani při přechodu z forhendu do bekhendu. Pohyb musí být plynulý a při startu vpřed musím mít hráč kotouč pod kontrolou.

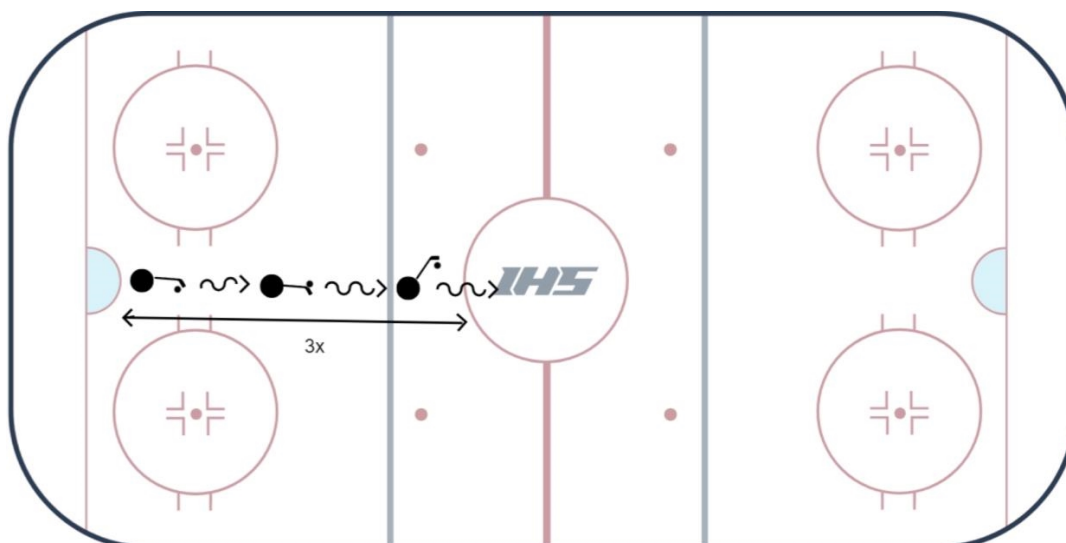
Obrázek 2: Naznačení přihrávky po ruce s vyjetím přes ruku (IHS, 2023)

Test 4

Tento test navazuje na Test 1, ve které hráč měl za úkol driblink na místě s puštěním do forhendu. V tomto testu přidáváme jízdou vpřed. Hráč vyjíždí jízdou vpřed, a pracuje s kotoučem krátkým driblinkem před tělem. Hráč z krátkého driblinku použije kotouč do forhendu a plynule přechází zpět do krátkého driblinku. Hráč mezi puštěním kotouče do forhendu s kotoučem zamíchat alespoň 2x. Toto celé hráč opakuje celkem 3x. Stejně jako u Testu 1 je důležitá plynulost pohybu a práce spodní ruky, tento test je však mnohem náročnější, neboť probíhá v jízdě. Pokud hráči kotouč utíká a nemá ho pod kontrolou, špatně pracuje se spodní rukou na holi nebo pohyb rukou či jízdou vpřed není plynulý je test pro hráče neúspěšný.

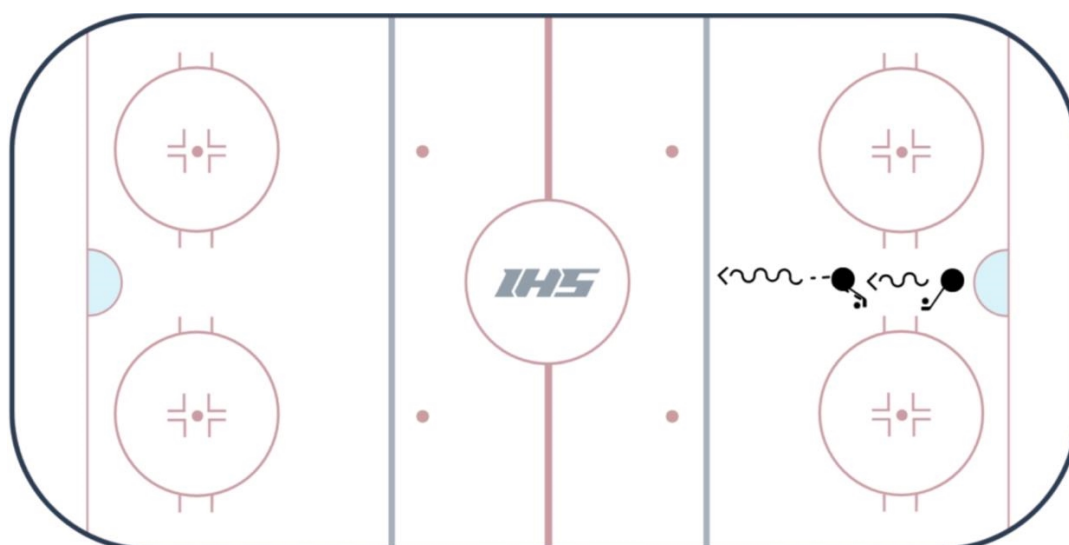
Obrázek 3: Krátký driblink v jízdě vpřed s puštěním kotouče do forhendu (IHS, 2023)

Test 5

Hráč startuje jízdou vpřed s kotoučem, kotouč má na forhendu. Kotouč dostává za úroveň svého těla a forhendem kotouč posílá sobě mezi nohy, přikopává si kotouč vpřed a pokračuje v jízdě s kotoučem na holi. Pokud hráč při jízdě kotouč ztratí, není schopen si ho poslat mezi nohy či přikopnout je v tomto testu neúspěšný. Hráči stačí když tuto dovednost zvládne pouze jednou.

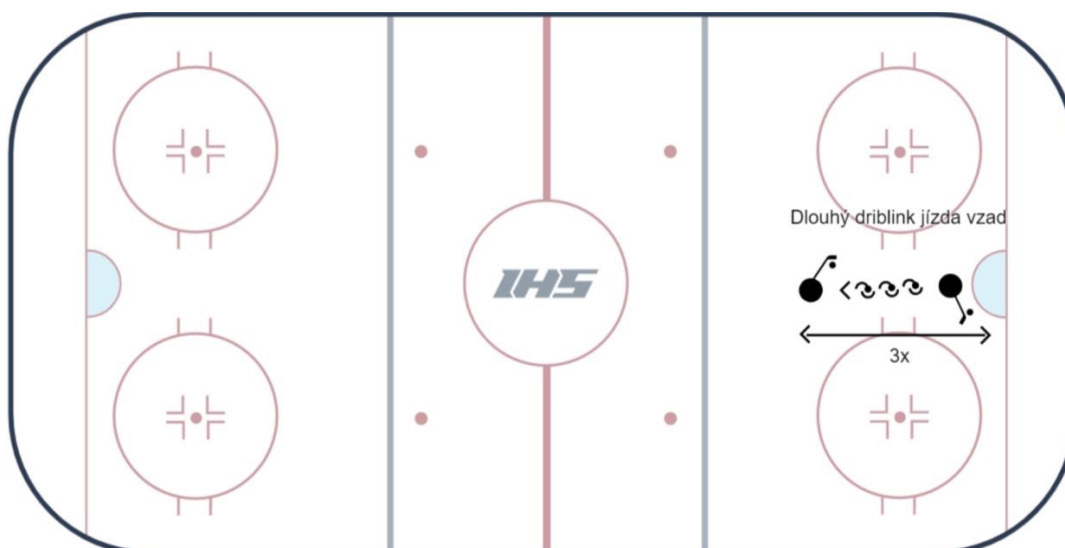
Obrázek 4: Prohození kotouče mezi nohama s přikopnutím při jízdě vpřed (IHS, 2023)

Test 6

Hráč se snaží provádět dlouhý driblink při jízdě vzad co nejrychleji, s důrazem na kontrolu a plynulost pohybů. Během jednoho přechodu z jedné strany na druhou je potřeba udělat třikrát daný driblink. Pro splnění testu je nutné, aby hráč udržel driblink na šířku větší než rozpětí ramen a během jízdy vzad míchal s kotoučem třikrát z jedné strany na druhou bez ztráty kontroly, zastavení nebo zpomalení. Pohyb musí být plynulý a kontinuální. Test je hodnocen jako nesplněný, pokud hráč ztratí kotouč, provádí nekontrolovaný driblink, je nucen změnit směr pro získání kotouče, nebo pokud je driblink příliš krátký. Jakékoli zastavení nebo příliš pomalá jízda vzad rovněž vedou k nesplnění testu.

Obrázek 5: Dlouhý driblink při jízdě vzad (IHS, 2023)

Test 7

Úkolem hráče je provést driblink s holí za úrovní pat během jízdy vpřed. Hráč musí být schopen udržet kotouč pod kontrolou s tělem natočeným vpřed. Hráč splní test, pokud udrží driblink s holí stabilně za úrovní pat a zároveň pokračuje v plynulé jízdě vpřed, aniž by došlo k zastavení nebo nutnosti změnit směr jízdy vpřed. Pokud hráč ztratí kotouč, provádí nekontrolovaný driblink, kotouč mu ujede nebo je nucen změnit směr jízdy, test se považuje za nesplněný. Stejně tak pokud hráč nedokáže udržet kotouč za úrovní těla nebo se zastaví, či jeho jízda je příliš pomalá, nesplňuje požadavky testu.

Obrázek 6: Driblink za úrovni těla při jízdě vpřed (IHS, 2023)

